

Утврђује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић, из Окружног затвора у Београду на претрес доведен оптужени Антон Лекај, приступио његов бранилац, адвокат Teki Bokshi, судски тумач за албански језик Драган Лабовић, сведоци Керши Мехмет, Круезиу Газменд, Раме Мехметај и присутан је сведок Шаља Бедри.

Нису приступили сведоци Љушај Милена и Љушај Халил, а уредно позвани, сведок-оштећена Рада Гаговић, а није уредно позвана, неуручена достава се вратила са назнаком «непозната на адреси» село Врдило код Матарушке бање – Краљево, а према извештају СУП-а Краљево, именована «не пролази» кроз њихову евиденцију, те није приступио оштећени Сали Бериша, за кога се неуручена достава вратила са назнаком «да је непознат» на адреси насеље Шљака без броја, Ђаковица, а према извештају СУП-а Ђаковица, ИКМ Јагодина, не располажу другим подацима о адреси овог сведока, те није приступио оштећени Баљај Шабан, неуручена достава се вратила са назнаком «непознат на адреси» Ђаковица, насеље Пискоте, улица Вјекослава Лакчевића број 84, а према извештају СУП-а Ђаковица, ИКМ Јагодина, другом адресом не располажу, те, такође, није приступила оштећена Краснићи Асиме, неуручена достава се вратила са назнаком «непозната на адреси» Ђаковица, насеље Шљака без броја, СУП Ђаковица не располаже другом адресом, с тим што је сведок Афијета Зећири током претреса саопштила да сведок Краснићи Асиме живи у Подгорици, у насељу Коник.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

Претрес је јаван.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

Удаљују се из суднице сведоци Раме Мехметај и Круезиу Газменд и приступа саслушању сведока-оштећеног Керши Мехмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нека изађу ови сведоци. Да ли Ви разумете српски?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Сасвим мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца'
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Хајдар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Хајдар.

Од оца Хајдара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви по занимању?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Електрика сва врста.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Електричар?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

По занимању електричар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Ђаковицу.

Рођен у Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: За време Србије, Јована Јовановића Змаја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Садашња адреса'
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У то време.

**Док је живео у Ђаковици, становао је на адреси улица Јована Јовановића
Змаја.**

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: 287/1.

287/1, а сада живи на адреси

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Коник, Рибничка Врела.

Подгорица, насеље Коник, Рибничка Врела Л-10.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Подгорици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли после Л-10?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Л-10, барака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Барака. Које године сте рођени?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: 11.02.1958.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог'
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Из виђења познам.

Оптуженог зна из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у неком сродству можда са њим? Јесте ли неки род?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

Несродан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело и пре него што почнете да дајете свој исказ, пред судом ћете положити текст заклетве који гласи: заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа што ми је познато, нећу прећутати.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Требам сада, мислим. Ја се закунем поред суда, то што сам видео и што знам, да нећу да лажно изјавим.

Опоменут, упозорен, па након положене заклетве, изјављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте ми у вези ових догађаја у хотелу «Паштрик», да ли је Вама нешто познато, да ли сте Ви били тамо, све што Вам је познато у вези овога?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам нешто написмено, људе које сам познао по надимака, не овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то писмено да читате.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите то испред, гледајте овамо у веће и причајте оно што Ви знате у вези тога, оно што не знате, ако сте од некога нешто чули, рећи ћете од кога сте чули?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам други дан изашао с бициклом после повратка ОВК на Косову и поред хотела «Паштрика» зауставио ме Арбен Шкупи, позвани Пинћа, позвани Зифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените то што сте писали, окрените овако. Нема читања. Причајте оно што се сећате. Шта то значи да читате то што је написано. Дајте овамо ту белешку.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што се сећате, причајте, шта то значи писали сте ту, па ћете да читате.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Добро. Набио ми аутомат, скинуо ме с бицикле и води ме доле у подрум. У подрум сам нашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко Вас је то зауставио, набио Вам аутомат'

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Звани Зифа, по надимак, јако познат, тако да када су ме водили доле у подрум, нашао сам позвани Руљ, нашао сам овога Бедри Шаља, његов брат не сећам се како се зове, са женском, нашао сам неки Бајрам, не знам како се презивао, био је један Србин у коме не знам како се зове, био неки Бајрам, тог Бајрам знам, име, презиме, не сећам се, ова Афијета, рекао сам, не, да је била, његов брат Гзим, Руљи, тај Бајрам, ова женска била са свог брата коме се не сећам име, који је убијен, тај Србин, знам да је из Ђаковице, али именовати не знам и тако да те људе су били пре мене један дан, били су тучени, разбијани, шта ти ја знам. Након тога када сам ушао унутра, ја сам био малтретиран од надимака Зифа, Арбен Шкупи, или како се већ зове, тако да смо сви нас малтретирани. Питали су ме, на основу чега, ови који су били доле су изјавили, како сам се дружио читаво време са

Србима, читаво ратно стање, тако да сам сведочио, да би спасио своју фамилију, дао сам писмено, молим Вас, ја бих Вас замолио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јаче само мало, због.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам се дружио са њим, по основу тога да бих спасио своју фамилију, који сам отац десеторо деце и су почели да ме бију, да ме тучу и тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким сте се дружили да би спасли фамилију?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јањић Миливој, Зоран Филиповић из Краљева, читаво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То за време рата?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Док су, мислим, пустили, док су напустили Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете мало ближе микрофону и мало гласније!

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Може, може. Ја сам се дружио с тим, да бих спасио своју фамилију, где може у сваком тренутку да потврдите, преко њих да ли је то тачно, да сам их испратио до Ђаковачки СУП, у седам сати јутрос, па се враћао кући и тако да након два дана су ме држали ту, Зифа нас малтретирао. Ту сам био присутан када је скидао ухо овоме непознатом Србину, па је дао другим да поједе, па мокраћу. Афијета Зећири било је и пиће у подруму где су били са једне стране ормари, метални, тај, највише су тукли тог позваног Руља, тог Бајрама и овог мислим да се звао Гаговић, тако да су нас малтретирани, било је више њих ту. Било је као командант Бесиме Бистражини, то је био виши од два метра, није му био довољно палица, него са пањем од крампе, нељуштен, тако да, једноставно, мене после два дана су ме пустили. Ту је било више, али не могу, на основу тога сам навео који су били, имате у списку ту, а то што ови потврђују да није тачно да нисам био у подруму, Шабан Баља је жив, он је пушћен са мном. Он је био, мислим с њим, то је, наводно, су потврдили да су били у неку, не женидбу, него, како се каже, амфијес, у веридбу. Томе су се дружили, а овог Бајрама су малтретирани на основу тога да је поставио заставу српску. Ту је било свашта. Био сам толико разбијен, да нисам могао ни познати људе, ко кога. Било је више сељака са села, непознатих, а тај Бесим Бистражини ми је познат, пошто смо близу махале, ту, упознао сам га, од почетка када сам ушао. Била је једна соба друга где су нас довели, тукли, разбили. То немам шта да испричам, то је тачно да сам се дружио са њима, на основу тога, да бих спасио своју фамилију, жену и децу, јеси урадио шта, ово-оно, рекох, ништа. Ја сам се дружио, који може да сведочи да сваки дан сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је био оптужени ту?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: За оптуженог не могу рећи да је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Ви знате од раније оптуженог, кажете, знате га од раније, да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја га знам као Тони, као Тони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да га је неко некада звао Пинћо?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом, доле у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Што се тиче доле у подруму, ја њега гледам га добро, он није учествовао, било је више њих, који су радили то, мислим, сада не могу се сетити сада по име, након тога сам полако, полако и навео сам, дошао сам до тога да не бих заборавио име које су то људи били, да су тукли и то. А било је доста и сељака које нисам могао познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, оптужени није учествовао. Да ли је био ту?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: За то време, док сам ја био, оптужени ту није био, као фаца, овако ми је познат, да ту није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви, кажете, два дана провели ту?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јесам, два дана и једна ноћ, док су проверили у мој регион да ли сам био обучен, да ли сам убио Албанце, да сам нешто зло употребљавао против Албанаца, а ја сам био читаво време у подруму, близу ватрогасаца, кућа од брата од стрица који су ме познали да сам, да нисам Албанац, иначе би био убијен. Ушли су више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тврдите, чему сте присуствовали у подруму, којим неким дешавањима, везано за ова лица која су саслушавана овде као сведоци?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У основу тога, ти људи које сам и нашао доле, наравно да су те људи дали изјаву да сам се ја дружио са Србима читаво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас не питам, то све поновили више пута. Реците ми, опишите ми ту ситуацију, кажете, Зифа Вас доводи ту, где Вас смешта?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У истом подруму, где су те људи били, које сам и споменуо пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи били? Ви сте их спомињали. Колико је ту људи било, колика је то просторија?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Просторија била је ужа, рецимо, отуда до тамо, са једне стране био је ормар метални, са друге стране био је један стол, тако да већина нас смо били уз те стране металног ормара, или како бих Вам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је доле било на поду?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: На подрум је било туче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На поду, на поду те просторије?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: На поду ништа, као плочице, бетонске, како бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, чему сте Ви присуствовали, ко је то тукао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ко је мене тукао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вас и остале?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Па, ту Вам је наведен, не могу именовати овако, не сећам се, јер сам био сав крвав, видите, имам ожилјака, нос, зуб разбијен, тако да у почетку када сам ушао, могао сам знати ко су и шта су те људи, који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, не сећате се ко је Вас тукао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ту је било више сељака, а тај Зифа, тај ми је познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више сељака, а има ли неку униформу на себи?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то били припадници ОВК?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кога сте још препознали, сем Зифе?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Осим Зифе, ја сам познао ко је нас, Бесим Бистражини, ко је нас уништио, није му била довољна палица, него и пањ, нељуштен од крампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, оптуженог да ли сте Ви виђали тих дана или у том периоду?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Оптуженог ја тог дана нисам виђао до 18., ја сам одштекао остао ту и тамо, не, фамилија била ми је кући, којој нису познали те људи, који су и терали од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате, то када су Вас тај дан затворили, који је то дан био, знате неки датум или приближно да определите?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: То могу само изјавити, да је био други дан повратака ОВК са Албанијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратка ОВК из Албаније или?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Из Албаније, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта је са војском и полицијом српском?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Српском? Ја потврђујем и имам сведока кога сам пратио у седам сати јутрос, плакаће, враћање у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, српска војска и полиција, да ли знате када су они напустили тај терен?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: За Албанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За српску војску и полицију, када су напустили Ђаковицу?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, није ме нико питао, код мене ишао у питање, више у основу тога да су ови људи који су били доле, да су, дали моје име и презиме, да сам читаво време се дружио са Србима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То понављате сто пута. Да ли знате, када су српска војска и полиција напустили Ђаковицу? Да ли је то било тих дана, пре тога, после тога?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Тачан датум ја не могу потврђавати, ја не бих ишао у лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оног дана када сте Ви?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Али, истог дана када сам испратио те моји пријатељи који дан-данас живи у Краљеву, Јањић Миливој и Зоран Филиповић, знам да сам испратио до СУП-а ђаковачког, који је био бомбардован, запаљен и тако даље, па сам се вратио кући. Тог дана, после дванаест или један, то се чули пуцњава, шта је ово, да су ушли ОВК у Ђаковици. Тај дан нисам изашао, био сам кући. Други дан, ајде, рекох да изађем, други дан су мене ухватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И довели у хотел «Паштрик»?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У хотел «Паштрик», у хотел «Паштрик».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у моменту када Ви улазите у тај подрум, чему сте присуствовали? Да ли се присуствовали да је неким радњама, тврдите неко је неком секао уво, реците ми, да ли сте Ви били ту присутни?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам био присутан, присутан сам био, да тај Арбен Шкупи, позвани Зифа, да је долазио и радио свашта. Терао људи, на пример, мене, ја се извињавам унапред, да се пишкам, па да дам другом да пије, а овоме Гаговићу, сећам се добро, да је долази доле с ножем, секао ухо и дао, нисам сигуран, да ли овоме Шаљу или његовог брата, о томе нисам сигуран, а знам једног од те две, мислим то је већ више година, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чему сте, сем те сцене, чему сте још присуствовали у том подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Уз те теме док су провели, да нисам био обучен, да нисам починио зло неког Албанца или, шта ти ја знам, су потврдили у мој регион, махалу, како бих Вам рекао, да тај човек нама није ништа чинио зло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли је била ту нека Тафа Софија, да ли Ви њу познајете?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Позната ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била тада ту у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Тафа Хасан?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Тафа Хасан исто је био пуштен са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био пуштен када и Ви?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био Бериша Сали?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Бериша Сали, исто са мном био пуштен, кога могу довести ако је потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он сада живи, Бериша Сали?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Па, сигурно у Косову, не, јер тај није Ром, Албанац је, него ови су га, он је налетео на тај скуп где су били и на то, не женидбу, него и тако да су и њега довукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Љушај Звездан?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја њега тек касно, нисам знао по имену, нисам знао да је пола Албанац, пола Србин, ја сам знао за Албанца који је позвани Руљи, Руљи, Руљи су га позвали сви, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте Ви били у периоду док је трајало бомбардовање?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У читаво време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђаковици?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Ђаковицу, жив је шеф државне безбедности, Цамовић, Обрадовић, Јањић Миливој, Зоран Филиповић, који сам био сваки дан ту у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте виђали у том периоду оптуженог?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели задњи пут, везано за тај период рата? Да ли сте га уопште видели?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја за то време рата, нисам њега виђао, нити док сам изашао, напуштао Косово, ја нисам био кући, истерали су ми жену и децу и тако да сам морао напуштати, побећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви отишли?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: 18.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. године?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: 1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у том периоду нисте виђали оптуженог?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја не могу рећи да сам виђао, јер овако као фаца ми је познат, не, да сам виђао бих отворено рекао да сам виђао, као што сам и навео писмено да би знао ко је шта урадио, јер то је само именован, није мислим у тему ко је шта направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде су неки сведоци саслушавани, тврдили су да је оптужени исто био у подруму, да је њему надимак Пинћо, да их је он исто доле малтретирао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја за то не могу потврдити ништа, јер ти људи који су били сведоци, да су крали ноћ и дан, да та Љуља отишла за Подгорицу, да мене то не иде у интерес да браним Албанца, када је мој националитет, не, него отишао и запалио своју кућу и бомбу бацио у своју кућу. Сада оно што није, не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је сведок Бедри Шаља пред судом рекао, да сте Ви Албанцима саопштавали доле, односно припадницима ОВК да су за њих, да су сарађивали са Србима и да су они тучени после тога?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да сам ја сарађивао са Албанцима, то није тачно, јер ја годинама сам у иностранству, у Аустрију, у Немачку, у којој сам радио папирима, ја више време сам ван Југославије, него да сам био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је на главном претресу овде рекао за Вас, Бедри Шаља је изјавио: он је говорио за нас да смо били, сарађивали са Србима, да смо крали са Србима и такве сличне изјаве. Доле, значи, када сте били затворени сви у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: То је жива истина, јер ја сам, нисам имао што јести, ја сам морао прећи, јер та кућа од брата од стрица, он живи у Немачку, само његова мајка стара била и тако да ја сам већ и виђао, јако добро, са коњском колом да су крали колико су могли и био сам од ОВК стране присилни да то причам, али пре је био у питању мој живот, него њихов, то што сам виђао, са Јањић Миливојем, Зораном Филиповићем, ја сам више пута аутом смо ишли, који су јавили доле. Мислим, па било је горе полиције, тако да тај и тај ауто иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми за оптуженог, кажете знате га из виђења. Да ли је он био припадник ОВК?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја у ратишту био нисам са ОВК, не могу рећи да ли је био или да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га Ви у том периоду, када сте га задњи пут видели у Ђаковици, тамо док сте били, када сте га Ви то виђали, где сте га виђали?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Ђаковицу ја њега виђао нисам, јер био сам више времена одштекан, који сам био присилан од команданта да би показивао масивне гробнице, где су Срби побацали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, нисте га виђали за време рата? Када сте га Ви то виђали? Од када Ви њега то знате?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Мислим, ја њега знам из виђења овако, јер о једну кварту, мислим у једну зону, живимо, не, познато као фаца, овако из виђења. Иначе, никакав пријатељ, никада нисам био у контакту са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то он живи?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам мој крај се зове Чабрат и доле према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чабрат?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Чабрату, а он живи више доле, та зона се зове као Брековац, као Брековац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли улицу у којој живи?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, не, улицу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када сте га то задњи пут видели?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Задњи пут ја, за то време рата, нисам га виђао, после до 18. које сам био, које могу потврђати, документом, да сам напуштао Косово, напуштао сам Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре тога, када сте га последњи пут видели, оптуженог?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја пре тога сам депортован за Швицарске, које могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, одговарајте ми на питање. Када сте последи пут, кажете, виђали сте оптуженог, знате га из виђења. Када сте последњи пут видели оптуженог, пре Вашег напуштања Ђаковице?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам четири и по година у задње време пре рата радио у Немачку, у Немачку. Ја сам се вратио, наводно, да би одвукао своју фамилију преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите ми на питање. Да ли Ви разумете моје питање? Кажете, 18. јуна сте 1999. године напустили Ђаковицу?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте пре тога, последњи пут видели оптуженог?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Оптуженог, могу рећи да сам виђао у ресторанима овако, по Ђаковицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, то Вас питам?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: То, мислим, пре рата. Јер ја сам дошао пре рата, мислим, после, када је почело да се пуца у Хрватску, пошао сам да бих извукао своју фамилију, али, тако, нажалост да је било ратно стање, оно-ово, нисам могао никако и остао сам доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пре рата? Овде је више сведока потврдило за оптуженог, да њега зову Пинћо?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја га не знам за Пинћу, за Пинћа ја га не знам, ја га знам за Тони, Тони, за Тони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познат овај његов надимак Пинћо?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Није ми познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Спомињали сте да је Бистражимом био командант, чега командант?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: ОВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Где?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У подруму.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: У подруму? Да ли је то био затвор неки?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Па, затворено, нормално, није био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли се могло изаћи одатле?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Како знате да је он био командант? Да ли је неко рекао, или, како, на који начин?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Он је баш више познат, пошто је у исту махалу, рецимо, само пут, пут нас је одвајао, мало ниже од ватрогасаца, у Ђаковици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Кажете да су Вас малтретирали тамо и да су Вас натерали да говорите нешто за ове друге заробљене?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Него?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Мене јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па, јесу ли Вас питали за ове које познајете тамо у подруму, шта су они радили?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли сте Ви морали да кажете нешто?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам морао да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је то била истина или није била истина?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Жива истина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Не, не, не, то што сте Ви говорили да су они радили, да ли је то била истина или су Вас натерали то да кажете?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, то је било истина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Добро?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Који су крали, који су крали ноћ и дан, везани, сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Ко Вас је то натерао да кажете?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Командант Бистражини, коме сам замолио да би ми дао један папир и да наведем писмено где су крали, шта су радили, да би спасио своју душу, јер сам био ни крив, ни дужан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли Вас је још неко саслушавао или само Бистражини?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Било је више њих сељака, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: У униформама?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Униформу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је био и тај Зифа?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Зифа, Зифа био вазда био унутра, који нас одерао са Бисом Бистражином, не, те који су ми били познати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: И шта Вам је рекао, ако напишете то за њих, шта онда?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ништа, ја сам написао то, писмено и замолио да мене не убијете и ја сам се дружио са људима, то је тачно, али по основу тога да бих спасио своју фамилију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли су Вас то саслушавали тамо у подруму или су Вас водили горе у неке собе?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Шта не?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, то што сам дао писмено, преко кога се проверило то, то не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Хоћу да питам, да ли сте улазили и излазили из тог подрума, или сте стално били у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Била је једна соба друга, где су нас малтретирали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па су Вас изводили из подрума и враћали поново?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, не, не, то је исти подрум, него, рецимо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: У другу просторију?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Просторија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Оно када сте спомињали да су пријатељи Срби отишли, да сте их отпратили до СУП-а?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Што до СУП-а?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Чуј, да сам знао да би овако био, пошао бих са њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Не, али, зашто, да ли су они ишли негде организовано?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не организовано, него, ја сам се дружио, основао своју фамилију да би спасио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: То смо чули, него, зашто су сада ти Срби које познајете, ишли тог дана до СУП-а, да ли су негде отишли одатле?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Задњу ноћ смо сели и пили, баш у моју кућу, читав ноћ, па смо се поздравили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: То је растанак неки био?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, растанак, никакав растанак, него ја сам се дружио са њим, да би, једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Чекајте, они одлазе, а Ви остајете?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па, значи, растали сте се некако?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Где су они кренули?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: За Србију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: То питам.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Који су ми рекли да сутра ми морамо да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли се из СУП-а полазило, да ли се одатле ишло за Србију? Да ли су се сви скупили тамо Срби у СУП-у?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Именовани, знам добро, Јањић Миливој и Филиповић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Чули смо то више пута.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Са ким сам се дружио, ја нисам испратио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Другачије ћу поставити питање. Да ли је било још других Срба тамо испред СУП-а када сте их допратили?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Било је више њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Испред СУП-а? Да ли је била то нека колона возила, да ли се ишло негде?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Било је, било је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па, то питам.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Било је, нормално, било је, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: И, значи, они тог дана одлазе, Ви се враћате кући и следећег дана Вас ухапси?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Други дан, други дан, после повратка ОВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од момента када возећи бицикл је заустављен од стране Арбена Шкупија, званог Зифа, па до уласка у подрум и у самом подруму, интересује ме, у односу на те моменте, када је први пут добио батине?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Одговори, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Чим ме зауставио, скидао ме из бицикле, ударао ме кундаком, аутомата или калашњикова, како бих рекао, и читаво вођења од туда, ударећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где Вас је ударао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам покушао већ, када ми набио аутомат да би бициклом побегао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У које делове тела Вас је ударао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ударао ме по глави, у главу где имам ожиљака, нос, имам зуб разбијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико Вас је пута ударио?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Па, сада, можете помислити када би неком ударао – бум, да више не зна колико пута и шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико пута сте добили ударац?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја имам ожиљака, ја сам добио више пута, него сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте били кржави?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте осећали болове?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте због тих болова могли јасно да видите, да разазнате, ко је у подруму и ко Вас туче даље у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ту је било много њих, које не могу именовано знати, а главни је био тај Зифа и Бесим Бестрижини.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам то, него, да ли сте посебно обраћали пажњу, ко се налази у подруму и ко Вас после тога туче, после тих батина? Да ли сте могли то да урадите од болова и због тога што сте крварили?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Нешто могу, а нешто не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је логично, наравно да не можете. Овде је сведок изнео тврдњу да оптужени, само мало, да ли оптужени разуме ово што ми причамо, да ли може да прати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га и прошли пут питала, да ли треба да Вам се ово преводи? Каже да разуме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумеш? Сведок каже, оптужени није учествовао и није био. Одакле му основ за такву тврдњу, откуд зна да није учествовао и откуд зна да није био у подруму?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули питање тужиоца? Одакле Вама сазнање да оптужени није учествовао и није био?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Познат ми је као фаца из виђења и познао бих га да је ту био, да нас је тукао или учинио нешто и шта ти ја знам, за то време.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћу да питам, јесте Ви њега видели у подруму или нисте?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам сада, где сте Ви рођени?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Ђаковици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када живите у Ђаковици?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Рођен, отац у Ђаковицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када живите тамо, да ли тамо живите све време или сте ишли, после сте ишли у иностранство, негде?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ишао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте отишли у иностранство?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У иностранство сам отишао 1988.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1988.?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: 1988.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А, вратили сте се пред рат? Реците ми сада, значи, данас и после рата, да ли је неко од Ваше фамилије остао да живи у Ђаковици?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тамо остао да живи?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Остао браћа од стрица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се он зове?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Хасан Крши.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Брат од стрица?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Најстарији син, остао Каплан Крши који је председник Египћана.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Каплан Крши?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Крши.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Мислим са женама и то, друга браћа сви раду вани.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Држи локал и то такве ствари.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где држе локал, у Ђаковици?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, у Немачку.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Немачкој? Ко још живи од Ваше фамилије у Ђаковици сада?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Од моје фамилије живи само једна ћерка од другог, од другог стрица, Флонза, Флонза Керши се зове.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко још?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Један брат ми је умро, двојица су у Немачку, у том кућу, где смо били у читавом ратном стању, то је један зид са ватрогасцима и то нас је спасио, да су нас познали, да смо Роми или Цигани, како бих рекао.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је остало нешто од имовине?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ништа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ништа, од имовине немам ништа.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А где живе ови Ваши рођаци што су сада у Ђаковици?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Те моји рођаци живи у други кварт или како бих то рекао, у другом региону.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, у граду?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У граду, јесте.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имају куће или у стану?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имају кућу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имају кућу?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имају кућу.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само нам реците укратко, колико је, значи, њих остало од Ваше фамилије доле и колико њих има кућу?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Браћа од стрице.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, колико имате браће од стричева?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имам седморо од једног.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Седморо њих живе доле?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Седморо имам од старог стрица.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме за оне који живе у Ђаковици?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Е, петоро су вани.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро?
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Који ради папирима, а двојица су доле.
ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Ђаковици?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Ђаковици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где они живе? Да ли имају стан или кућу?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, не, кућу приватну, него у другу махалу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А, ова сестра коју сте поменули, да ли и она живи у Ђаковици?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Она још увек живи, то је у један зид што је са ватрогасцима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли живи у кући или у стану?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има кућу?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Кућу, ту где смо били за читаво ратно стање у подруму, у те куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала. То је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Јел Вама познато, када су српске снаге напустиле Ђаковицу?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не сећам се датум, то не могу потврдити, нисам сигуран.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Добро. Реците ми, када су Вас увели у подрум, мислим да сте нешто рекли, али, разјасните још једном, колико су дана, имали сте утисак да су ови људи које сте помињали, да су ту били у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја као што су ми рекли те у подруму, су ми рекли да један дан да су пре мене ухваћени у подруму, а ја сам био два дана и два ноћи.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Ви сте рекли, нешто помињали да имате Ви сазнање да су ови људи радили оне ствари које сте Ви помињали, крађу и остало и рекли сте да то знају, поред Вас и неки, поменули сте нека имена неких Срба, шта су они радили, да ли су они били полицајци или?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Тај позвани Зифа, долазио и скидао му уво.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Ви сте рекли, само нешто друго, хтео сам да те питам. Ви сте рекли да сте оно што сте рекли овима припадницима ОВК да су ти људи чинили нека зла дела, да је то било, да то ниси ти измишљао, него си рекао да је то тачно било тако?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: То је било истина, где су нашли те људи који су живели у Шљака, од текстила, што се баца, нађено укопано, техника и таквих ствари.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: А сада, мене интересује, поводом тога, ти си, мислим да си рекао, али, ево питање: да ли поред Вас то зна неко, да ли зна, на пример, тај Зоран Филиповић, тај Јањић Миливој и тако остало?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Знају, то могу, може госпођа судија, има име и презиме, од обадвоје, са ким сам био увек, јер нисам смео једном да одем кући да бих узео нешто за јести, за пити, шта ти ја знам.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Добро. Реците ми, када су Вас пустили, оних дана док сте напустили Ђаковицу, да ли сте Ви били у покрету, да ли сте изашли ван куће, ради Ваших потреба и тако?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам се одаљио, али остао, остао сам одштекан у исту тој кући.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Јеси ли изашао или нису, јеси ли изашао у град?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У град изашао сам ту и тамо, али одштекан са стране, тако да не бих настрадао или.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Јеси ли ти, евентуално, у тим тренуцима у тим данима када си изашао, да ли си приметио негде овога оптуженог, Антона, негде, било где'
СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Или да ниси чуо, евентуално, о њему нешто?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја у том времену, њега виђао нисам, пошто нисам могао отворено изаћи да бих виђао, нисам могао отворено изаћи.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Овде Вас оптужују да си био шпијун од УЧК. Да ли је то тачно или није? Неки сведоци су рекли да си ти био шпијун УЧК?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја то могу потврдити и сведочити, сведоцима, које сам радио за ДБ, ако је потребно, именовати, не. За Тому Мићуновића који је био шеф Државне безбедности, за Цамовића, за Обрадовића, а читаво ратно стање ја сам се дружио са Јањић Миливојем, са Зоран Филиповићом и са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли оптужени питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питај га на српском.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ви само користите Ваш језик ако Вам је лакше.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Можете да нам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, мајсторе.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Да нам, реците или кажете за Хусни Рамоци, да ли га зове неко у Ђаковици, пошто си стао са српском националности у време рата, да нам кажеш, да ли си га виђао некада, овог Бесим Рамоци, Хусни Рамоци, са униформом и да ли је имао калашњиков или пиштољ или да ли си чуо? Није битно, пошто онда судија мисли да те терам?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Мене ми је знатно да је Хусни Рамоци, да је био обучен, јер био сам у покрету, као и ови моји сведоци који су горе наведени, с ким сам се дружио. Исто он је био са њим, на основу тога, сада не знам, да ли је јавни тужилац или шта, господина сам га замолио јуче да би потврдио то да ли је то тачно да сам радио за ДБ и да сам се дружио читаво време, макар то да остаје ту, али у сваком тренутку, ви имате наведено горе име и презиме, које можете проверити.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ако можеш да нам кажеш, да ли је имао калашњиков, ја сам питао за?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имао калашњиков, имао бомбе, имао пиштољ.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У реду, само то.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Сасвим нормално, не.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Друго, да ли Вас неко терао док сте у Подгорици или овде у Београд, да сведочите, да кажете овога не познајем или нешто друго, да ли Вас неко терао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Мене нико није натерао, ја сам добровољац, дао сам изјаву то тамо, што смо доживели ми, које имам наведено тамо, које сам и рађен, могу да се, ја се извињавам унапред од женске особе које су ту, које сам и рађен после депортације Швајцарске.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: У реду, немам више питања.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Могу још само једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да нисте Ви који пут било где саслушани поводом ових дешавања у Ђаковици или у «Паштрику», посебно?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, не, ја сам био саслушан ту, ко је учествовао у рад са ОВК-ом, Француз кога сам преписао, кога је гризао савест, па је дошао и сам се пријављивао, дао сам интервју ко и шта и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми за овог Краснићи Бајрама, да ли видесте Ви њега, помињали сте да сте га видели?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Виђао сам, јако лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту доле, у подруму када сте били?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У подруму, у подруму, за то време док сам ја био, ја мислим да је био мртав ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био мртав доле у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У подруму, по основу тога да је навео српску заставу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присуствовали томе, ко га уби?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ту је био, било је више сељака, али тај је био гамад, тај Бистражини, тако да је уништио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете било је више сељака, на кога Ви мислите када кажете, сељака, стално помињете неки израз сељаци, сељаци?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Чујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите када помињете, било је сељака? Ко је то?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ту је било доста, ту је било, могу рећи, више од педесет, сваки је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Наводно, ОВК и тако даље, да би уништили сиротињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте видели, кажете, за Краснићи Бајрама, он је ту мртав?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видесте Ви, ко га уби?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ту је био Бистражини и овај други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, да ли сте видели ко га је убио? Ако нисте, кажете нисам.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја сам изашао, био сам пуштен пре њих, њега сам оставио ту, ту је остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било његово тело ту?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: По његово тело било је свашта, разбијен, глава, вилица, било је свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега Вама закључак да је он ту мртав остао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја мислим да је остао мртав, по основу тога, човеку већ када буде глава таква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присуствовали да га је ту неко ударао, тукао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јес, јес, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Бесим Бистражини, Пинћа ми је познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Бесим Бистражини и?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Зифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте Пинћа?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Споменули сте тај надимак, да ми је познат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Споменули сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према мени, поменули сте сада Пинћа?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Пре сте ме питали, да ли Вам је познат као Пинћа, разумеш и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у овој Вашој изјави коју сам Вам ја узела, да не читате, помиње се Пинћа. Ко је то Пинћа? Овде сте помињали неког Пинћу? Ко је то, у овој изјави коју сам Вам ја узела, да не бисте читали? Приђите овде.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Чуј, госпођа, ја, кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујемо Вас, морате да приђете микрофону. Ту помињете неког Пинћа у тој изјави.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: То сам само на кратко, само име и надимака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Пинћа, кога то помињете као Пинћа?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Шпрбљим Ђини, јер једва сам то сам извадио исто од књиге што је узео, Рами Мехмети, који је надлежан за то и преко стрике, јер не бих могао именовати по име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите ми ово за Краснићи Бајрама. Кажете, били сте присутни када су га ударали. Ко га је ударао, кажете, Бестражини Бесим?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте сада помињали, ко још?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Зифа, било је више њих, сељака које не могу се сећати по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, чиме су га ударали?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Пендреком, ногама, репом од крампе, свашта, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је користио неко нож?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Док сам био ја ту, нисам виђао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ножем?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, за то време, а били су и пре, а остали су и после мене, а за то време док сам ја био, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за овог, рекосте, био је неки Гаговић, Ви га знате?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Е, као Гаговић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је том Гаговићу неко секао уво?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јесте, то је дошао тај Зифа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се тај Гаговић зове Раде?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате му име?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја преко Мехметија, који је надлежан за то, сам извадио име и презиме. Овако из виђења, познао сам, пошто је сасвим у другу махалу био, кварт, који је потврдио читаво време, немојте браћа, ја сам Шиптар, ја сам Шиптар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми за Љушај Звездана. Да ли је ту неко њега у подруму, да ли сте Ви били присутни, у Вашем присуству да га је неко малтретирао?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да, да, да, њега могу рећи да Бесим Бистражини, он је уништио и рекао: мајку ти јебем, ти да си био тамо, ти би био већи него ја, пошто је био набијен и висок и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био повређен?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Он је био овакве главе, разбијен, уби Бога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се деси са њим?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Са њим, тога се сећам, да су свакоме које смо били ту, да су натерали да би ударали, да би угасили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Терали су Вас да Ви њега тучете?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Е, да га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког од Вас у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Сваког од нас и тако да и цигарама по руци, њега, па овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта цигарама руци?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да изгоримо, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да гасите цигаре по рукама?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да, тако да смо морали, не, ниси устао да удараш некоме, остао си ту, добио си и сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали шта се десило са Звезданом Љушајем?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Дуже не знам, од када сам пуштем, ја сам био сакривен у истој кући, нисам смео ни у своју кућу, жена и деца су знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, да ли сте сазнали шта се са њим десило?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он остао у подруму када Ви изађосте?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали шта се десило са Шаља Ређом?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Братом Бедри Шаљија?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Исто био остао у подруму, ја сам пре изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сва та лица су остала доле у подруму, Ви излазите, они остају, једино за Краснићи Бајрама мислите да је ту умро?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ја мислим да је он ту већ умро, а могуће је позвани Руљ, јер тај је био гадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Руљ? Љушај Звездан?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Е, по основу тога ја сам нешто навео, да бих могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, када кажете Руљ, мислите на Љушај Звездан? Шта сте сада рекли, могуће је и Руљ?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Могуће и Руљ да је остао мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, да ли је био крвав?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Разбијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повређен?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Одеран, убијан, ја мислим да је он добио највише батина од сва нас који смо били доле у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, пекли сте га цигарама и овако ударали, али да ли га је неко повређивао ножем?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Ножом не могу, за то време док сам ја био, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: За то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко имао нож ту?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: За то време је дошао Зифа, извадио нож и исекао ухо тог Гаговића. Да ли је дао брат што му је умро, што је сведок, не, да ли је дао њему да поједе, да ли његовог брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо слушали. Реците ми, ови остали, Бестражини Бесим, да ли је он имао нож?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је и он?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имао, нож, пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када показујете, где је то имао нож?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Имао у ногу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доле?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У чизме, или како бих Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су још они били наоружани?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Били су с калашимима, које нас чувао у врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, са?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Аутоматом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматом?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У врата, које нас, а ови који су дошли, ти су, макар пиштољ су имали код себе, не.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Керши Мехмета и сведока Бедри Шаље, на околност да ли је оптужени био присутан у подруму, да ли је учествовао у радњама за које сведок Бедри Шаља наводи и да ли је надимак оптуженог Пинћо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само преведите, ја бих Вас молила сведоку Бедри Шаљи, у вези овога, значи, да ли је оптужени био тамо, да ли се зове Пинћо.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Био је, одговор је, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преведите му, да се њих двојица суоче, суд је донео решење да се изврши суочење. Ја бих Вас замолила само реците сведоку Бедри Шаљи да сведок Керши Мехмет потпуно негира присуство оптуженог.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: То сам већ рекао, то сам сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте му рекли, добро. Само му реците да се окрене према њему и да се они суоче на те околности. Окрените се, да ли ме разумете, ову радњу суочења, окрените се према сведоку Бедри Шаљи. Ја сам Вам предочила шта ти сведоци тврде.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Тачно је да је био оптужени у подруму и да га познаје сведок Керши боље него ја, дакле, сведок изјављује, познаје га Керши боље него ја.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: А, на основу чега, господине судија, сведок то потврђује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према њему, гледајте га у очи, не гледајте у мене, не суочавате се са мном. Само мало, ово што је сведок изговорио, Керши

Мехмет, нека тумач преведе и само назначите, да би имали јасну слику, ко је шта рекао, сведок Керши Мехмет, наводи. Преведите ово што је рекао сведок, сада овог момента, он се њему обратио.

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: Ја нисам регистровао, нека поново, извињавам се, нисам регистровао.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Могу ја српски. По основу чега, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према њему, сведок говори албански, ако се суочавате са њим и знате албански, нормално је да ћете му се обратити на албанском, а нама ће тумач да преведе то што сте Ви рекли.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Добро, на основу чега сте онда то потврдили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На албанском, да ли Ви разумете шта ја Вама причам?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: На албански?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не зна српски, нећете му се обраћати на српском.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Мало пре сте рекли да може и на српски.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сада стани да он то преведе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) На основу чега си онда изјавио јуче да сам се ја само појавио у тој просторији подрумској и да сам одмах изашао напоље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците пре превода, реците, сведок Керши Мехмет изјављује, да би имали јасну слику ко шта каже.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Када су нам искључили струју, када су нам прекинули светло, да ли је било тако?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Није тачно да су нам искључивали струју и да су нас присиљавали аутоматом, за оно време док сам ја био у просторији.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Мехмете, да ли знаш за то да су нас тукли, када су нас тукли? Да ли знаш када је био Ређа у подруму?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Да.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да ли знаш када су онеме одсекли уво?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Да.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Како можеш да кажеш да не знаш за мога брата и за мене, када смо живели у истој улици, ја на почетку, а ти у другом делу улице, улица Асим Вокши бр.42? Да ли је тако?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Да, ово је тачно и ја сам потврдио да су двојица били у подруму и тачно је да су Гаговићу одсекли уво Зифа и да ли су дали њему или његовом брату уво, то нисам сигуран.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) А, пре си рекао да не познајеш Ређ Шалју?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ја нисам рекао да га не познајем и да није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите до оптуженог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нису дошли још, сада сам хтео да реагујем. Ко је одсекао уво коме?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Уво је одсекао Пинћа и Зифа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека то каже овом сведоку овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преведите само.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Нисам сигуран, не могу да кажем, нисам видео ко је одсекао уво.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Када су нам давали мокраћу и када су мене силовали, да ли то знаш, да ли си то видео?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ја сам то изјавио. Ја сам то изјавио, дао сам изјаву ко је коме одсекао уво, да су давали мокраћу да се пије и гашење цигарета на телу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шаља, кажи Мехмету ко те је силовао.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да ли знаш, Мехмете?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) За малтретирање и за остало знам, али, ко те је силовао, не знам, то нисам видео. За оно време док сам ја био ту, није тачно да сам ја видео то. Ви сте били један дан пре мене у простору и остали сте после мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада нека ми се јасно суоче на околност, да ли се оптужени зове Пинћо и да ли је био ту у подруму.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Био је, био је у подруму.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ја могу да тврдим и изјављујем да за време док сам ја био у подруму, не могу да потврдим да је он био ту и да сам га ја видео.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Пре недељу дана је дошао сведок Керши код њега и молио га да опрости, да помогне оптуженом, да опрости оптуженом.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ово није тачно.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Брат сведока је разговарао са мном телефоном, разговарао са мном, односно Мехмет је звао мене телефоном и обавили смо разговор. Тај разговор је обављен преко Каплана који је рекао, који ми је пренео да ћу направити кућу на два-три спрата, да ће ми се направити кућа, уколико будем опростио. Ту су били присутни Хоџа, Џевед и ту је био присутан и Хација.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ово што изјављује то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте у очи једном тог човека, са њим се суочавате, не гледајте, погледајте га у очи, зашто гледате у мене, гледајте га у очи.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да ли си рекао Љуљи.

Констатује се да приликом суочења сведок Керши Мехмет избегава да погледа у очи сведока Бедри Шаљу.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ја сам отишао у други камп код њих и питао сам, да ли имаш позив да идеш на суд, тако да сам питао и Љуљу, да ли имаш и ти позив да идеш на суд, она је рекла да пре 21. нема потребе.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја сам имао 19. позив, два дана пре тога.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Да ли сам ти показао позив када имам заказан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није битно. Ја Вас да питам, седите позади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја питања за обојицу. Да ли је нуђена кућа да се овде не терети оптужени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ушло то питање, притисните микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Преведите му то моје питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кажи њему.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Истина је то.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ово није истина. Са Хусни Рамоцијем сам разговарао о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека одговори на ово питање, до краја.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Био је велики минус то што су нас све здружили у један хотел, где је Хусни Рамоци направио разне неправилности, са Љуљом.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) То ме не занима, то није интересно и то ме не интересује тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нема више питања за овог сведока.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја Вас молим, уколико ја мислите да лажем, имам овде брата од ујака да потврди ово што ја говорим. И још су ми рекли, уколико му не опростим, да ће ми убити брата на Косову, а ја сам одговорио: нека га убију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нека Бедри сада каже, коме, уколико не опрости?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја бих хтео да знам зашто, о чему се ради, који је разлог. Ја бих хтео да знам зашто, који је разлог да сведок на овај начин поступа, да ли је био сарадник српски, да ли је неки други разлог, то бих хтео да знам. Разлог бих хтео да знам. А он је био са њима. Уколико ја лажем, ту су људи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које је још нуђено да се прави кућа доле у Ђаковици?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Само мени и Љуљи и он је отишао на смеће и рекао је Љуљи.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) То је тачно да сам ја био код тебе и био сам код Љуље, везано за позив, да ли имате позив да дођете на суд и зашто се помиње Хусни Рамоци који није везан за овај посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека му Керши одговори у очи сада, да ли је нудио кућу и да ли је претио да ће да му убије брата? Кажи му то у очи, да ли то јесте тачно или није тачно?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја га гледам у очи, али он је продат за новац. Уколико ја лажем, ту су остали да то кажу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Керши, кажи њему да ли он лаже или говори истину?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Он лаже, колико је тежак. Да је то тачно, ја бих био на Косову, а не бих био сада у Подгорици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо већ чули, да не понављамо сто пута.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Теби је то направила нешто жена или шта су ти урадила деца и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте даље. Да питам сведока Бедри Шаљу, нека се јасно изјасни, ко је то нудио кући и због чега, шта су рекли, шта траже од Вас?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Мехмет Керши ми је рекао, два дана пре него да дођем овде на суд, ми је нудио да ће ми направити кућу, ако поклоним живот брату, оптуженом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто му је нудио кућу, за?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Пошто ми је оптужени, показује руком према оптуженом, убио брата, Мехмет ми је рекао: ако поклониш крв за то убиство, ја ћу ти направити кућу на Косову, а ја сам одговорио, не, не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да разјаснимо, моменат. Шта значи, поклониш крв, да ли је то Керши Мехмет тражио од њега да опрости оптуженом?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Да, да поклоним крв, то значи у преводу, да се опрости, да не терети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да је два дана пре доласка у овај суд то од њега Керши тражио, да нам само појасни, да ли је тражио од њега да нешто друго каже пред судом, да каже да оптужени то није радио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Рекао ми је да уколико поклониш крв Пинћи, онда ћу ти направити кућу и омогућити повратак на Косово.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ово није тачно, јер ја сам дошао у Подгорицу да бих питао око позива, око судског претреса. Ти знаш врло добро да смо дошли преко УН ХЦР, да нас моле за повратак на Косово, са циљем, ко има запањену кућу да може да му је направе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то суд не интересује, то што причате. Члан већа има неко питање.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Овај сведок иде за тим, да докаже да је моја изјава лажна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Ја хоћу да питам Шаљу, да ли зна у Ђаковици још неко лице са надимком Пинћо?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, не знам никога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Како се зове, за овог другог сведока, како се зове тај за којег он каже да се зове Пинћо, има написано ту?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Шпербљем Ђини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли га зна Бедри Шаља?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Хвала, ништа више.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ја не могу да говорим нешто друго, оно што сам видео очима, то говорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само једно питање за сведока Кершија. Јесте ли Ви виђали Бедри Шаљу након ових догађаја до сада, до пре два дана? Ви лично?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Након овог догађаја, ја живим у други камп, он живи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, пре тога, па знам шта питам. Када сте се виђали у периоду од бомбардовања до пре два дана, са њим?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Са њим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: После када сам добио овога, пошто ови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не, слушајте ме, слушајте ме када питам.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када и колико пута сте га видели од «Паштрика» до пре добијања позива, колико пута?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Косову?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Било где?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: У Косову, ми смо у једну махалу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Сада?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Тамо били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: После догађаја у хотелу, када се десило ово због чега смо овде?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па до када сте добили позив, јесте ли виђали њега, Шаљу?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јес, јес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико пута и где?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Могу рећи више пута, али ови живу у други камп, а ја живим у други камп.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте се виђали намерно или случајно?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви у добрим односима са њим?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Јес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Немам ја ништа са њим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А, јесте причали некада са њим после овог свега?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Нормално.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нормално?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Сасвим нормално и када су дошли, јер њих је чувао КФОР.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, не питам то. И када сте добили позив, зашто сте ишли тамо?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да питам да ли су ови, јер то се чуло када су ови дошли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А што да питате, шта Вас је занимало?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да ли имају исти позив.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Зашто Вас то занима?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: И зашто да идемо ми са Рамоцијем, који није надлежан за нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта сте хтели њега да питате, шта, видите да он каже, шта сте хтели њега да питате?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: На ово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Шта на ово?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Немојте мене веровати, како је писано, ја сам мислио да је неко фалсификовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Значи, ишли да проверите да ли је позив неко писао.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да ли он долази, да ли Љуља долази, да ли ко други долази.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И само то?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да идемо заједно, не идемо, како и шта,.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: А у Рамоци сам био сумњиван, то отворено Вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто је ово радња суочења, стани мало, нико те не пита више ништа. Да се ипак ова питања преведу Шаљи Бедрију. Из ових одговора произилази да је сведок долазио код њега да провери позив и он тврди да су они разговарали о позиву. Нека се упозна Бедри са тим шта каже овај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам Бедрија, да ли је сведок Керши Мехмет долазио због позива око суда или да Вам нуди ту кућу, да опростите оптуженом?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Мени је прво дошао ради овога документа. Имао сам једног друга ту у близини, у кампу и Мехмет Керши ми је рекао, ја имам један посао са тобом. Ми смо затим ушли унутра и он ми је дао једну цигарету. И рекао ми је: види, поклони Пинћи, јер ће ти убити и брата тамо. Онда сам ја одговорио: када су ми убили овога, нека убију и њега. А да ћу му опростити, нећу му опростити никада до краја живота. Онда је он узео позив и отишао од мене.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ово није тачно.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Онда је дошла жена, онда је дошла жена код мене и питала, шта ти је рекао. Ја сам рекао, ништа. Уколико ја лажем, имам број телефона од Љуље и ко год хоће, може Љуљу да позове и да то провери. Уколико онда то не потврди, ја остајем, пристајем да останем у затвору овде. Ја немам потребе да ништа лажем, јер имам децу.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ово што Ви говорите, то ништа није тачно, јер ја сам дошао због сумње и да сазнам да ли смо заједно и са ким. Мој разлог је био да разјасним, да ли смо скупа са Рамоцијем, јер сматрам да он није за то и који је био кући и рекао ми да ту треба доћи. Ја у њега немам поверења. И знам да је Рам Мехмети ангажован око тих послова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека Бедри одговори, да ли је тада неко био присутан са њим и како се то лице зове које је чуло ово што је Мехмет помињао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, насамо су били.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не, ја сам рекао жеии и онда је она изашла у том тренутку. Онда је она хтела да направи разговор са њим, међутим, ја сам рекао изаћи напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је довољно, сада можемо цео дан да се вртимо око овог суочења. Седите позади.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није завршено, немојте да журите, не журим ја нигде. Ко је убио Краснићи Бајрама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте. Ја не знам, два сведока су ту. Кога Тужилац пита, нека се изјасни, коме поставља питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека укључи микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И околност да се расправе њих двојица, јер су ту искази њих двојице супротни. Један тврди једно, други тврди друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите суочење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто се радња суочења и даље обавља, ја инсистирам да се радња суочења обави на околност убиства Краснићи Бајрама, јер се ту разликују њихови искази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Зифа и Пинћа.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ја тврдим, за време док сам ја био тамо, да је он био пред, да је био готово мртав, док сам ја, и тако сам га ја и оставио у просторији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то и тврдио у свом исказу, да сада појаснимо са сведоком Бедријем. Ви сте у свом исказу тврдили да је Краснићија убио Сали Бериша?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Не, то није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас не питам.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обраћам се њему, сада нека тумач преведе сведоку Шаљи Бедрију. Он је у свом исказу тврдио да је Сали Бериша убио Краснићи Бајрама. Сада нека појасни, с обзиром да приликом суочења тврди да су то извршили Зифа и Пинћа?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: То је потпуна лаж, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питамо Вас, Ви разумете српски. Искључите тај микрофон, сада, овог момента. Преведите му само питање, с обзиром да у исказу свом, значи, на претресу је тврдио да је Краснићи Бајрама у подруму убио Сали Бериша. Сада приликом суочења тврди да су то учинили Зифа и Пинћо, нека појасни сведок Бедри Шаља, што сада приликом суочења тврди нешто друго.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) После два дана, Сали је Бајраму задао ударац ножем после два дана, после два дана је Сали задао ударац ножем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре или после?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) После тога су дошли Пинћа и Зифа ту.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Је ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према њему, с обзиром да Ви тврдите да је то учинио. Нека само тумач преведе шта је сведок Керши Мехмет изјавио.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Љуља је изашла са невестом која је ту била или са неким рођаком, ујаком или шта јој је већ био, брат и за кога се каже да је убијен, презива се Тафај. Накнадно су пустили мене, Сали Беришу и пустили су овога. Афијета Зећири је изашла пре тога. Ја сам изашао, Шабан Бериша, Бедри Шаља, Ређ Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то не тражимо, рекли смо око овога, ко је убио Краснићи Бајрама. Ви реагујете и помињете сада ту Ваш исказ од почетка.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Да не би он надставао, који није ни крив ни дужан, никада био, сиротиња, ови су га појели и попили и навукли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: Сали Бериша, Сали Беришу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вас двојица се погледајте у очи и реците, ко је убио овог сиротог Краснићи Бајрама? Ти кажеш једно, ти кажеш друго. Гледајте се у очи и кажите то један другом.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ја сам оставио Бајрама Краснићија живога, када сам ја изашао из подрума.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Ко је могао да донесе ту Бајрама, ко је ту довео, донео Бајрама?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Ту га је донео Зифа. Ја сам видео да га је довео Зифа.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Немој да лажеш, немој да лажеш.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га уби, ја не чух сада у вашем суочењу, разјасните ми ко га је убио?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Како су га довели?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Тебе сам нашао ту и брата сам нашао ту.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Након што си ти дошао, он је након два сата био ту. Не, управо си ти дошао, ти си дошао након два сата. Он је био ту, а након два сата си ти ушао у просторију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био жив тај човек када је овај ушао у просторију?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Бајрам је био у смртном ропцу, био је, даје знакове, показује да је био у тешком стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких нејасноћа или да направимо паузу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ми јасно сада, да ли је, питање за Шаљу. Да ли је Керши био ту када је Краснићи убијен? Да ли је Керши био ту у просторији?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Он је видео, био је ту, сведок Керши и он је видео и Салију, како задаје ножем и Пинћу и Зифу. Онда су њега извели и тукли га и ево где знак, где има ожиљак.

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: (преко судског тумача) Док сам ја био, то нисам видео, а могуће је касније да се то догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Није стигло да се преведе један део разговора између овде суочења. Сведок Крши је њему рекао да ја нисам имао потребу да Вама нудим кућу, јер УН ХЦР је већ понудио да нама гради куће доле, а овај је одговорио: ја нећу да се враћам тамо и не прихватам да ми се гради кућа. Ако није, онда нека још једном потврде. Сада ми реци, Мехмете, ако можете, Мехмете, јеси ли ти рекао сада малопре њему?

СВЕДОК КЕРШИ МЕХМЕТ: То је жива истина, ако Вам треба, даћу Вам од ПМДЛ, визит карту, да се чује, одмах ту да се реши, ко хоће да се врати без разлога Срба, Рома, Египћана, коме је рушена кућа, ће му направити, не, ако је имао шупу, два-три спрата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није то битно. Бедри је био веома јасан, нека ми убију и другог брата, не интересује ме кућа.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Сада ћемо њега питати, ако дозволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не дозвољавам то питање.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, Ви не, председник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам Тужилац овде суочава се са сведоцима, са браниоцима, изволите.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја бих сада конкретно питање имао: да ли је било понуде овом да му се гради кућа на Косову у Ђаковици или да ли је рекао да неће да се врати, да не прихвата да му се гради кућа на Косову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то рекао. Тужиоче, немојте да Вас опомињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то рекао у свом исказу, да није прихватио и да је рекао да жив неће да на то пристане, да он опрашта оптуженом и.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: И за кућу, ето другачије ћемо формулацију, да ли он прихвата да му УН ХЦР направи њему кућа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је сугестивно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, шта то значи.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Како сугестивно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту се садржи одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није, сведок Бедри Шања, немојте Тужиоче, немојте да Вас удаљавам из суднице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не треба дозволити сугестивна питања.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Није то сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да скачете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морам да скачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете да руководите главним претресом, седите на моје место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не могу, нисам у позицији, ја бих то врло радо урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није у свом исказу рекао на тај начин. Он је тврдио тачно из којих разлога му је нуђена кућа.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ако дозволите, другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово питање које Ви постављате, да ли пристаје да му УН ХЦР.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Да ли је било понуде да се њему гради кућа на Косову од стране УН ХЦР, ево питање, ово није сугестивно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се том питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не пристајем, плашим се, не пристајем, јер се плашим.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Питање је било, да ли прихваташ да ти УН ХЦР гради кућу?

СВЕДОК БЕДРИ ШАЉА: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите сада сви.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 11 часова и 55 минута и наставиће се у 12 часова и 15 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 12 часова и 25 минута.

Сведок РАМЕ МЕХМЕТАЈ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Керши Мехмет, да ли је ту на ходнику? Требао је да остане у судници. Име оца?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Мехмет.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег оца?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте.

Од оца Мехмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је истражни судија уписао Нурије?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Пошто отац ми је умро, мајчино пише, Нурија, јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Певач.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса на којој сада пребивате?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Улица Новице Церовић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Новице Церовића бр.22.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подгорица?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Подгорица, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви на тој адреси или код некога пребивате?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не, то је адреса.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Рођен сам у Ђаковици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: 06.02.1961.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у неком сродству са њим?
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Положићете овде пред судом заклетву, чији текст гласи: заклињем се да ћу о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа што ми је познато, нећу прећутати.
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тај текст заклетве. Заклињем се.
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Заклињем се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу.
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да ћу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему што пред судом бити питан.
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: О свему што пред судом будем питао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Говорити само истину.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато.
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: И да ништа што ми је познато.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.
СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Нећу прећутати.

Са личним подацима као на записнику из истраге од 07.09.2004. године, с тим што додаје да му се мајка зове Нурија, а отац Мехмет и да му је адреса на којој сада пребива Подгорица, ул.Новице Церовића бр.22, опоменут, упозорен, а након што је положио заклетву пред судом, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричаћете нам овде, рекосте, знате оптуженог. Како Ви њега знате, да ли знате како се он зове, презива, неки његов надимак, од када га знате, да ли сте га виђали у време рата?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Слушај, ја њега, упознао сам после, пре сам чуо, знаш, надимак Пинћа, а овако нисам познавао име, као што је сада Антон Лекај. Само надимак сам знао да је Пинћа и онога Арбенија Шкупија, Зифа, њега сам знао, пошто он је био близу нас. Он је дошао код мене, ја сам држао раније локал, имао сам ресторан, а имао сам радионицу за прање ауто. Господина Лекај, тада први пут сам га видео, када је дошао да опере ауто, после повлачења војске и полиције. И ту сам познао да је то Антон Лекај. Питао сам некога, ко је овај, каже: овај је Пинћа, што га зову, ту први пут да сам га ја видео. Раније нисам га знао и нисам чуо да је он нешто био од проблема. За Арбена јесам, он је био познат полицији раније. Био је лопов, крао касетофоне и те ствари, знаш, онај, ситне ствари. И ту сам ја њега упознао први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био у некој униформи тада'

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пинћо?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, био је он, Арбен и био је још један други, међу њима, Ту су били доста, када се вратим, било је ту негде педесет, седамдесет њих у униформи, ту су дошли, да би се опрао ауто ту и ништа друго није причао, мој син, још један син мог другара, опрали му ауто и то је то што знам, мислим за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, ово сада што причате, то када је оптужени?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: 12.06.1999. године, након повлачења војске и полиције, војска и полиција је ту негде изашао око три сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 12.06.?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999.?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Напустио Ђаковицу, након фабрике сокова, тамо су изашли, они су се враћали, УЧК је дошла из правца Чабрата, ушла у Ђаковицу. Само када смо видели да је то пуно, војска и полиција је био пред крај да изађу, они већ ушли и КФОР заједно са, с једне стране долази, мислим у овом правцу, долази КФОР, из правца Чабрата су дошли они и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тог дана оптужени био ту да пере ауто? Тог дана када се војска и полиција повукла?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли по томе и памтите тај датум?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, да, да, 12.06., то је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, дошло више припадника ОВК ту?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, ту су биле гужве, нисам ни њих познао, то је било из целог краја Косово. Не само ови из Ђаковице, разумеш, било из Глоговца, из Урошевца, из Приштине, из сваког краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, они су се стационирали ту негде у Ђаковици, где, припадници ОВК?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Па, слушај, ја не знам где су они тачно били стационирани, разумеш, само знам да су, некој је било код фабрике оног текстилног, «Џатекса», ту сам га видео, ту су поставили заставе, а за друго ја нисам изашао мислим у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је фабрика, за коју тврдите да су ту поставили заставе, да ли је то била она фабрика «Емин Дураку»?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, доле оно «Џатекс», Напредак је било раније звао, а после «Џатекс» се звао. «Емин Дураку» је доле, памучни комбинат, текстил, где су били ова ромска свадба где је била, ухваћени ту, где је било оно пункта, пошто је то ови према причи овог Бедрија Шаље, када је дошао код мене да ми исприча, када сам ја њих прихватио 24.08.1999.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нам мало испричајте, шта се тих дана дешавало ту, значи, били сте 12. јуна 1999. године, када су се војска и полиција повукли и до када сте Ви били у Ђаковици? До када сте Ви остали?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ја сам двадесет дана, ту сам био после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После повлачења војске и полиције српске, остали сте још двадесет дана у Ђаковици?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли да нам испричате, онако, укратко, шта се дешавало тих дана у Ђаковици?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Слушај, ја сам рекао и на прву изјаву коју сам дао, ја нисам се удаљио од куће, пошто нисам смео, пошто деца мала, жена оно се плашила. Ту само на моју улицу, наши, где сам имао ону перионицу за ауто. Ко је дошао ту, опрао кола, платио, није платио, није било то, знаш, оно нисам чуо да је било проблема. А да после мог доласка у Црној Гори, када су дошли ови који су били у Брековац, у онај камп где су живели, па почели да испричају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, када сте Ви то дошли у Црну Гору? Када сте Ви дошли, а када су дошли ти за које кажете?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ја сам дошао ту негде 20., не знам баш тачно датум, седми месец, или 17. или 20. не знам тачно. А ови су дошли 24., осмог месеца, када је дошао Бедри Шаља, Гзим Зећири, Афијета Зећири и ови остали који су били, који су живели на камп у Брековац и онда су мени испричали њихову судбину, како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада нам испричајте то шта сте чули од њих и појединачно онако, ко Вам је шта од њих причао? Да ли је Вама Гзим Зећири неки рођак?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, мени је рођак Гзим Зећири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Од стриц ми је, његова мајка и мој отац, то су синови од стрица, па је дошао Гзим и показао ми је, ту је био, цепано, знаш, оно рану је имао у главу, били су да узму ту снаху.

**Констатује се да сведок показује у пределу браде када објашњава повреду
Гзим Зећирија.**

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Када су узели ту снаху, да воде кући, онда нису знали, да тада се мења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ми ово причате, само ћете ми појаснити, ко Вам то прича од њих и шта Вам прича?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Гзим ми је причао, Бедрија исто, Бедри Шаља и овај, не знам још један ко је био од њих, не могу да памтим тај трећи, него дошао је Бедри Шаља и Гзим ми је причао, ево, мени шта су радили, показао ми је Гзим ту, показао тело са цигаретом неком, гасили цигарете по телима и Бедри ми је исто показао тело, каже, ножем, имам ожиљак позади на леђа и овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Бедри Шаља и Гзим Зећири, оба двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је показивао ожиљке од ножа по телу?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Бедри Шаља. Каже, ево мени, ја сам био, каже, заточен у хотел «Паштрик», каже. мене су малтретирали, снаху, каже, силовали. Каже, мене, силовали и њега. Рекао да је то урадио Антон Лекај и Арбен Шкупи. Пошто нисам био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примакните се мало микрофону да се јасније чује.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Каже да је то урадио Антон Лекај и Арбен Шкупи, звани Зифа тај и причао ми је како је било заточено у том хотелу. Био је, каже, ја сам био, био је Гзим, била је Афијета Зећири, било је Шабан Баља, био Бајрам Краснићи и још неки други ту. Афијету су га пустили након три дана, каже, пуштена Афијета, пуштен је Шабан Баља, а ови други су били заточени ту, до, каже, оне ноћи када су нас извели да их стрељају, око два сата, тамо код кланице Агини тамо и каже за господина Антона Лекаја да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је то Бедри Шаља испричао то када су их одвели?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да нам испричате, шта је он то Вама рекао, када су их одвели код кланице?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Он је, када је одвео каже код кланице, поредио, каже, да је Бедри Шаља, Ређ Шаља, били у ауту са Антон Лекајем у БМВ, без таблица, црни БМВ, како је он то мени испричао, ја тако морам да кажем. И каже, нас одвео до кланице, избацили из кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поменуо да је још био неко у ауту?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Још један је био, не знам који, у гепеку је био један, не знам ко је то био, заборавио сам, не могу да се сетим то баш тачно ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од припадника ОВК, да ли је помињао, само је био Антон Лекај, да ли је био још неко тада са њим?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Арбен Шкупи је био са њим и када су отишли, тамо је био, каже, још Бесим Бестражини, далеко од њих, био не знам како је он испричао. Извадили су нас из аута и поредили на стрељање. Одмах су пуцали на Ређу и Ређу је прихватио, каже, на руку сам прихватио. После, каже, ја сам се спасио и замолио, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ту мало станите. Да ли Вам је рекао ко је то пуцао у његовог брата?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Рекао је да је то Антон Лекај пуцао. По његовим речима, ја нисам био ту присутан, знам да је то истина и каже, брат ми је умро на руку. Онда сам замолио Антон Лекаја, каже, немој да ме убијеш, имам, каже, два близанца, могу да извадим слике да ти дам, да ми пошаљеш код моје жене слике, то деце што има близанце. И он ми је рекао, добро, извади новчаник и баци позади. И он је бацио позади, каже, новчаник. Када је Антон Лекај дошао да узме новчаник, каже, онда се окренуо, ударио Антон Леку и одузео оружје, пушку, аутомат, а каже, пошто није знао, није служио армију, каже, нисам знао да пуцам, а одозго, каже, пуцао је Бесим Бестражини и он каже, ја сам оставио аутомат и побегао сам, скочио сам у воду, што је био јарак један, не знам то место. То је то што је мени испричао, по његовим речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би са братом његовим?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Његовог брата оставио ту мртвог, каже, више није смео да иде. Онда се пребацио тамо у онај Брековац, где је био онај камп, док су дошли у Подгорицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињао нешто, шта је у том тренутку Зифа радио, када му је овај пуцао у брата?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту Зифа присутан и он?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Добро, Зифа је био са Антон Лекајем, заједно, није ми причао, није рекао ништа да је Зифа, Арбен Шкупи тај. Само то мене рекао, на кратко он то мени испричао и то је што је код мене рекао, сада, не знам на друго шта је било, што је мени испричао то и причао у хотел како је силован био и како је силована она његова снаха, на сто, ту поред њих, каже. Само ми је за то испричао, за друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је помињао ко је силовао снају његову?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Рекао је за Антон Лекај и Арбен Шкупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то рекао?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Силовали, каже, поред нас, на сто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, на столу?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: У хотел, где су били заточени тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, шта Вам је испричао тај Ваш рођак, брат, Гзим Зећири?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Гзим Зећири ми је испричао како је у пункту, знаш, први пут када су поздравили са покојног онога Звездан Љушај, пошто они нису знали да су они мењали те пунктове у то време, разумеш, они су отишли у три, онда се вратили у пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само када кажете то, они су отишли, они вратили, реците тачно, ко, шта?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Када су отишли по снају, да просе ту ђевојку, они су отишли у три сата, три, тако, не знам тачно да ли је три било. У међувремену, док смо ми боравили тамо, мењали су војска и полиција отишао, онда на тим, где су били стационирани војска и полиција, то су преузели УЧК, сва та места и они када су се вратили ништа нису знали да су УЧК, они су мислили да је војска и полиција на истом пункту. И Звездан Љушај каже, поздравио, он мисли да су војска и полиција, рекао њима, где сте, браћо и поздравио ове који су били за младу, каже,

где сте браћо, каже, нека вам са срећом буде. И ту су га чули и ухватили сви и ушли у фабрику ту, где је био онај Бесим Бокши и Хекуран Хода. Према причи од Гзима, како ми је објаснио и ту су почели Гзима да га туче, десет њих, или Бог зна колико је било, онда је добио те повреду, отуда су га водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао, ко га је ту повредио?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Бесим Бокши, ту су га избили и водили су правац, позвали још два-три аута, сви њих доле у хотел «Паштрик». Онда отуда су почели те малтретирање, те проблеми, за овога Рада Гаговића, причао је да су му секли ухо и дали му Ређи онеме, покојном брату од, ставили су му у уста да једе. Он је извадио то и ставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало гласније и ближе микрофону.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Испричао ми је у вези Рада Гаговића, довели су, када су довели њих, довели су и Рада Гаговића ту. Онда у присуству њих што су били ту, Раду Гаговићу су му одсекли ухо. Према речима Бедри Шаље, да је рекао да је Антон Лекај то одсекао ухо и дао овоме Ређу, увалио у уста да једе. Он је извадио из уста и убацио позади на пети ципеле. Према њиховим речима, како су мени рекли, пошто ја нисам био ту очевидац и не знам да ли је то истина, да ли није. То је што сам од њих чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам нешто помињали неко лице Бајрам Краснићи, да ли је ту био са њима или шта се њему дешавало у подруму?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: За Бајрам Краснићи да су рекли, да је неко, не знам име како му је рекао, он је ударио прво са ножом, а он је био и жив, каже, после дошао Арбен Шкупи, ударио са ножом и после тога, каже, он је умро. Били смо каже, поред, како он већ врти од тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су нешто још објашњавали? Реците ми, шта Вам је Гзим Зећири рекао још у вези тог дешвања у подруму?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ништа није ми испричао Гзим, нисам имао више, мислим, прилику да дођем, пошто, након тога почео да ради, више од тога није, ништа није причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су говорили, ко је ову младу силовао, снаху? Да ли је помињао Бедри Шања или Гзим Зећири, ко је младу силовао?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, јесте, Бедри Шаља је рекао да је младу силовао, каже, ту испред нас, Антон Лекај и Арбен Шкупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су помињали да су још нека лица?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Кажу, она је била сваких сат времена или два сата одведена горе, као, наводно, да направи кревете, да чисти ходнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су помињали да је ту био неки њихов командант ОВК или тако нешто?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, то сам заборавио, то је прича за господина Рамуша Харадинај, да је дошао њих да обилази и видео је Гзима да је био претучен и чуо за силовање ове снахе што је било и почео да се свађа, каже, ударио шамар Антон Лекају и Арбен Шкупију, каже, то не смете да урадите више никада. Пошто Гзим Зећири, он познаје, што је Гзим Зећири живео једно време у Лук, у Дечане и познаје њега од пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамуша Харадинаја?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се познају овако или само из виђења, да ли га добро познаје?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Раније су познали заједно и донео пите да једе са кромпирем, то је то што ми је испричао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели неке ожиљке по њима, те повреде што су они спомињали, да су тучени, тада када су били у Подгорици, када сте их срели, значи, Ви њих срећете први пут?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Па, јесте, види се ожиљак овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то имао?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Гзим Зећири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ожиљак на?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: И на главу и на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на врату?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, и на главу има четири копче, види се још, до сада, пре, што је убио себе, то се види исто, исти је ожиљак и оно, прсти, нокте, не знам, причао ми је да су му нокте извадили на два прста је било ту. Да ли су били сечени то нисам видео, то не знам баш тачно, не могу баш да тврдим оно како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је показивао Бедри Шаља неке повреде своје?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Бедри Шаља показао само са цигаретом где је био, знаш, цигарете и ожиљак са ножом, резан био позади и ту на две стране Није ми објаснио ко је то урадио.

Констатује се да сведок током испитивања показује где му је Бедри Шаља показивао повреде по телу и показује на подлактици руке и резове по леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте ли разговарали са том Љуљом, Афијетом Зећири?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, са Афијетом Зећири никада нисам, није била код мене, мислим да разговара, знаш, овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у вези овог догађаја сте само разговарали са?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Са Бедри Шаљом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Са Гзимом први пут, онда са Бедријом често пута, ми смо се видели знаш, око правне помоћи, да се помогне за ове расељеничке књижице, дошао за било шта, пошто он нити је школован човек, нити зна да прича, нормално, ми смо имали више пута контакта са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су помињали неко лице Љушај Звездан? Да ли је био ту са њима, шта се њему десило?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, за Звездан Љушај, јесте, био је са њима и каже, када су они пребачени са колима, тада када је пребацио Антон Лека и овај Арбен Шкупи, и њих двоје, чини ми се, Звездан Љушај, не знам још који други, пребачени од једанпут и каже, ми смо, вели, педесет метара даље од њих и ништа не знају за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу помињали нешто за тог Гаговића, шта се њему десило?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате тог Радета Гаговића?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, јесте, ми смо живели на једну улицу, ја сам 49, а он је био 105.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Раде Гаговић становао ту близу аутобуске станице?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, јесте, близу аутобуске станице. Он је био, како да ти кажем, пијаница, тежак, цео дан је пио, дан и ноћ. Он је био више, сваки пут када га сретнеш, у кратким оно, бермуде, мајицу носи, тако пије, у сваку кафану, сви су му дали да пије, разумеш. Он је тако био, знаш, изгубљен човек је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се разјаснили са њима, пошто они овде саслушани пред судом, каже, био је неки Србин Раде, нису знали то презиме Гаговић, ни пред судом овде да кажу. Јесу они Вама описивали, ко је тај човек што је био? Да ли ме разумете?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не разумем, како беше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви помињете да је то тај Гаговић Раде?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су знали Бедри Шаља и Гзим Зећири од раније Гаговић Радета?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Знао, како не би знао, сви њега познају. Нема човек у Ђаковици који није знао њега. И Срби, и Албанци, и Роми, сваки је знао Рада Гаговића. Па, свугде је он у кафану са нама, он је пио са нама, јео са нама, некада није имао паре. Сваки га части њега. Он није био ни крив ни дужан. Њега ништа не интересује, он само да пије, остао до ујутру, шест сати, седам, тек у два у три, кога нађе на улицу, одведе га кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам нешто у вези тог Радета спомињали, шта се њему ту десило?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, само оно ухо што су му одсекли, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли, сем са Бедри Шаљом и Гзимом, још са неким причали у вези овог, само са њима?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не, само са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се после десило када су они дошли ту у Подгорицу?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Они после када су дошли у Подгорицу, ја сам њих прихватио, пошто сам био из Ђаковице ја, знаш, ја и још један човек. Ми смо тражили за њих помоћ, донели смо храну, пошто није било места за њих, онда отишао у УН ХЦР и извукли смо шаторе за њих и сместили их и тако су били три-четири месеца под шатором, док су им направили нове бараке. Онда сам ја узео те изјаве од њих, онда су дошли из целог СУП-а Србије, сваке општине и дошли у МУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: У МУП у Подгорицу су дошли и позвали сваког коме је нестао отац или брат или дете или оно, и узели податке од њих. То су били из Призрена, из Приштине, из Ђаковице, из Ораховца, мислим, из сваке општине је био по један инспектор који је узео податке од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ви тих дана када сте били у Ђаковици, значи, кажте од уласка војске, па сте били још двадесет дана?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, да ли ту у Ђаковици или ван Ђаковице, да ли је било тих неких затвора, УЧК или тако нешто?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Чује се да има неки затвор, ја нисам био, мислим, лично нисам га видео то. Чуо сам да је био то затвор код кланице, чуо сам био је ту

затвор у нашу улицу где смо живели, близу ту, па чуо на два-три места, па чуо нека група, она, као «Црна рука» се зове, на пример, нека специјална јединица, неки момци млади, које само нађу људи по улицама и узимају, ишли, Сутрадан када чујеш, нема га, нестао, нестао, оно је био страх, нисмо били слободни да изађемо, знаш, мене знају сви тамо, разумеш, као певач, и позна ме не само Ђаковица, него цело Косово и то је било ризично, велики проблем, што се тиче Рома, да изађу, да шетају слободно. Пошто сваки други дан чујеш, овога су узели, онога су узели и дан-данас се не зна ко је шта и где се налази, ко је узео и ја сам то двадесет дана, једва то, дошли су два-три пута, десет њих петнаест у униформама код мене. Замоли да радим ту са њим, ја нисам пристао на то, пошто ја сам рекао, ја не знам, ја јесам био за време рата, бомбардовање, али ја нисам изашао из куће ни једном, ту ми је перионица где сам прао ауто и не могу да радим. Ако не можеш да радиш, не можеш ни да седиш овде и од тог дана, ја сам једва, ја сам извукао и пребацио за Црну Гору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је неко од чланова Ваше породице страдао и од кога је страдао?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, нестао ми таст, отац од моје жене, пошто жена ми је била радник МУП-а, у Ђаковицу, она је већ осамнаест година радник, био је и са Албанцима када су били Албанци и после 1991. када су напустили Албанци, она је живела у Јуник, у насељу, оно село Јуник које има десет хиљада Албанаца. То је највеће село било у Косову и Метохији, имала је стан. Од војске је била та стара зграда и она је питала ове Албанце, са ким она живи, каже, ако ви пустите, ако ми кажете ви да пустим посао, ја ћу да пустим. Онај је рекао, не, Фљора, каже, нема проблема за тебе, ради, ти радиш у СУП. Она је била да скува кафу и да чисти просторије, ти си чиста, са вама немамо ништа, можеш да продужиш да радиш, имаш малу децу и нема сметње. Онда, када је почео већ проблема са терористима УЧК, први пут ушли су у зграду, киднаповали су му жену, две братанице, сестру и одвели су у Јасић, тада је био командант Рустен Бериша. Онда су почели тамо да малтретирају. Прво је ушао у стан, када је киднапован он, ушао је Аслан Лолуни, на село исто из Јуника, одвели га тамо према Ђоцај, где се скупљају и сви други Албанци који су били, који су напустили село, сви и отишли према граници Албаније. Онда када су га водили тамо, почели да малтретирају, скинули су го и жену и оца, тог мог таста што је убијен, везали су за дрво, узели ташну од моје супруге, извадили ону књижицу, штедионица, она банка што је била раније, знаш оно кувано оно и терају њу да прогута то. Један парче од тог, имам још кући остало од тога, она је прогутала то са силом, то је кувано било, значи после тога, четири месеца није могла да једе. Добила је батине, а ту је био један Албанац, који је живео са нама у тој зграду, само на трећи спрат, а ми смо били на први спрат. Он је разговарао са тим људима који су били тамо, припадници УЧК, што га дирате, зашто га дирате, што га не пустите. Он ништа никоме није урадио, како ви можете да малтретирате и он је рекао, ако ти њу браниш, онда ти можеш да се поредиш са њим. И после је ударио моју жену, пошто је била иза, где су га водили да је стрељају, и жену и децу и таста и свастику моју, било је ту брда, било је око петсто метара или хиљаду метара доле у дубину. Он је ударио моју жену у грудима са ножем, тај комшија, са ногом и она се преврнула доле са свог оца и децу и тако се спасили. Два дана и две ноћи су путовали до Ботуше. Тада је била стационарирана војска, војска Србије и тамо је предала, па после одвели у СУП. Има видео касета, постоји у МУП-у, све како је било, она је испричала то детаљно. А што се тиче таста, забрављам за то, тог дана када је изашла моја супруга, ишла са једним камионом, са једним својим

колегом који је радио у СУП-у у Ђаковицу, Свето Аксић, тада нисмо имали паре, ниси могао да добијеш паре, ни да купиш нешто, пошто све је било рушено. И он је платио, тај комби један из Подгорице је дошао и платио 1.700 марака да пребаци жену са децом. Онда таст је кренуо да дође код нас у Ђаковици, да се придружи са нама и да дође за Црну Гору. На том моменту он је каснио мало, они су били у камион. Њега смо видели сас колима, виче, виче, виче на име, врати, врати, он није чуо, он је стар човек, скоро осамдесет година. Он је рођен 1928. је рођен и није чуо. Када се вратио овамо, онда је отишао код њихову сестру, има у Хереч, близу станице аутобуске, ту му станује сестра. Ушао је да попије кафу. Таман није попио кафу, дошли су четворица, Албанаца. Двојица су били обучени у униформу полиције, а двојица у ауто, нису изашли из ауто и рекао, позвали су једно мало дете и каже: да ли је ту Ибиш, за мога таста, каже, сада је дошао из Ђаковице. Каже зови, зове га кћерка на телефон да се јави. И он тако се преварио, на једној ногу је имао ципеле, на другу, изашао је тако и када је ушао у кола, видео је у кола, познао, пошто су били познати из његовог села, Риза Алија, звани Резак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тада је нестало?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваша породица, сви су Роми?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, зашто су то Роми прогањани?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Слушај, ја не знам, слушај, ми смо раније, били смо у добром односу и са Албанцима, и са Србима, никада нисмо имали проблема, једноставно, ми смо били слуга, онако да ти причам, отворено, ми смо били слуга. Значи, док је био интерес, био је, чим је завршио интерес, више не требасмо никоме, разумеш. Албанци су мислили да смо ми били уз Србе, да смо ми њих помагали, а за Роме зна цео свет који је народ, за Роме зна цели свет, не мора да ми прича никоме. Онда они су, неко је радио, био у војску, неко је радио у полицију и сада они, нама изгледа као да смо ми против њих, а није то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, за време рата, где сте Ви били, оно док је трајало бомбардовање?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Кући сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђаковици?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: У Ђаковици, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у то време, је ли долазило до неких страдања Албанаца?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Слушај, ја нисам видео, само знам да је то од НАТО бомбардовање када је било оно у мају и када је било доле, ја ти кажем право, да нисам смео да изађем из куће, јер не знаш од кога да добијеш метак. Нама је било, знаш како је, мени је било тешко, јер сам мало више проходао и пребацио сам жену до МУП-а да ради са бициклом и бициклом одмах водим га назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неких питања, чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Рекли сте да сте сазнали да је Пинћо, Антон Лекај, тек када је дошао тамо да опере ауто?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Који ауто је дошао да опере?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не знам, то не могу да памтим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Мањи, већи?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не, маљи ауто, лимузина, овако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: А, рекли сте, да сте чули за тај надимак Пинћо и раније?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Чуо сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Шта сте чули за њега?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Чуо сам, знате неки Пинћа, Пинћа, овако, нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Шта је радио тај Пинћа, у ком контексту?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ови наши Роми кажу, чујем да Пинћа, оно, ово, причају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: То, шта причају?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Каже, бежите од њега, немој да те он, мене било чудно, разумеш и када сам га видео овако, као сада што га видим, пошто мене раније није био познат, да он је неком, мислим када није било сукоба, није никога дирао. Оно, када сам га видео тог дана, мене је било чудно за њега. А за Арбен Шкупи, то смо знали сви да је био лопов, проблем, дошао код мене у кафану да прави проблеме, а њега, нисам га видео. Нисам знао да је он из Ђаковице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: После када сте чули и за ону групу «Црна рука», да ли је тамо био неко од оних које познајете?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не, «Црна рука», само сам чуо да је од Куран Хода је био син од његове сестре, као вођа групе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је био Антон Лекај тамо у тој групи? Јесте чули за њега да је био тамо?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Зифа?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: У ту групу, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: А Зифа?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, то сам после.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Значи, то је друго нешто?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: То је посебна нека, као специјална, не знам како су звали њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли су ови који су дошли из затвора, у Подгорици тамо када сте их примили, па када су Вам причали Гзим и Шаља, јесу спомињали неког Керши Мехмета да је био тамо? Да ли Ви знате ко је Керши?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли су спомињали, да ли је он био тамо?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Где у?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: У том затвору у «Паштрику»?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, за Мехмета нико није причао. Знам, Бедрија ми је причао за Шабан Баља, Гзим Зећири, Афијета Зећири, Бајрам Краснићи, то, а за Мехмета нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Шта је Гзим рекао, ко му је направио ону рану на врату? Кажете, тукли су га њих десет, чим су га тамо зауставили, али, ко му је ту рану велику на врату направио?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Па, то, ударио Бесим Бокши, према његовим речима Бесим Бокши и Хекуран Хоџа, први пут када су њега узели, пребацили, била је једна мала трафика, знаш, где је чувар био и ту су га избили и ударили са палицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: То када су га сви тукли?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Ко му је нанео ту рану и како?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Бесим га ударио са палицом оном од безбола или, не знам, што је то ударио њега и направио ту рану.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је спомињао да га је Лекај тукао?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је спомињао да га је Лекај тукао, односно Пинћа?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Антон Лекај каже није, него Бесим Бокши.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Не, не, не мислим тамо, када су их нашли први пут, него, касније у подруму и даље?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, није рекао за њега. За њега није ми причао, а овај Бедри Шаља, овај јесте, да га је Лекај малтретирао, да га је Лекај тукао и Арбен Шкупи га тукао и да су га силовали, његову снаху силовали, њега.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још ја нешто да појасним.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, данас сте рекли да, када Вам је Бедри Шаља причао ону ситуацију код кланице?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он успео да отме аутомат Антону Лекају?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушани код истражног судије, Ви сте изјавили: што се тиче судбине осталих из хотела, о томе ми је причао Бедри Шаља, рекавши, да је том приликом успео да отме аутомат Зифи и да га удари, али да није знао да искористи оружје, јер није служио војску?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те да је након тога, на њега Бестражини Бесим пуцао, али је он успео да побегне?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми мало појасните. Шта Вам је Бедри Шаља испричао, да је отео Зифи аутомат?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Можда ту ја грешим, можда ми је рекао за Зифу, али можда ја ту грешим, пошто то је било одавно, знаш, можда сам заборавио рећи. Онда ако је тачно, она прва изјаву, ја стојим иза тога да је то тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што сте изјавили код истражног судије 06., да видим када сте саслушани, 07.09.2004. године.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, у Подгорици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрате да је то тачно?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, од Зифе да је узео аутомат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете са сигурношћу да потврдите, шта је рекао, ко му је пуцао у брата?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: У брата је рекао да му је пуцао Антон Лекај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то сигурно можете да потврдите да Вам је то рекао?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да, да, то ми је рекао, каже, Антон је пуцао на њега и после је дошао, да, то је тачно, Зифа, када сам рекао узмите ове слике, то је тачно и узео слику, каже, ударио и узео аутомат од Зифе, није знао да искористи и скочио на воду, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Тужилац неких питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сведок познаје Сали Беришу и Баља Шабана?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Баља Шабана знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте виђали Баља Шабана у време док сте били у Ђаковици тих двадесет дана после повлачења?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте, Баљу Шабана видео сам пре, после три-четири дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте разговарали са њим?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Нисам. Он није хтео да прича.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто сте овде поменули да познајете Керши Мехмета?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је тај човек и за кога ради?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Крши?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Крши Мехмет?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Овај што је са нама, сада што је дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате ли, чиме се он бави?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ништа не ради, ту у Подгорицу седи, не ради ништа, има своју бараку, у камп живи са осталим расељеним лицима. Понекада неко време иде, не долази по десет дана, пет дана, шест дана, где иде, где, то никоме није познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, бранилац.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Он је ту у списима се помиње да водите неку, били сте вођа неке организације. Хоћете нам причати о чему се ради?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ја сам оснивач организације за киднаповање несталих лица за Косово и Метохију са седиштем у Подгорици.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Мислим да сте рекли да сте прибавили неке изјаве ових људи који су дошли 24.08.?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Јесте.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Имате ли те изјаве, располажете ли са тим изјавама?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Слушај, ја сам узео, мислим, овако, формално сам питао, нисам писмено написао, него формално овако сам, што смо причали, пошто ја памтим доста.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Значи, нисте питали ништа?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Онда сте Ви у записнику код истражног судије, рекли сте да сам ја и потом одвео њих у Београду, данас сте рекли у Подгорицу? Јесте тамо возили њих у Београду, у Подгорици или и у Београду и Подгорици?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Слушај, прво је било, када смо заједно били у Крагујевцу код начелника СУП-а и код један у ДБ што је радио, Драган Милошевић, пошто је био задужен за прикупљање ове изјаве за сведока које су дали. Онда дошли су из Београда, кажем, из Ниша, из Крушевца, мислим из сваке општине, дошли су

тамо у Подгорицу да их пита, ови који су нестали чланови породице, Онда су узели изјаву од њих. То је на писменој форми.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Поред њих, да ли сте Ви сами дали неку изјаву у МУП-у, пред тим инспекторима полиције?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, ја нисам изјаву дао, него моја супруга је дала.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ви лично, да ли сте дали, икада, било који пут изјаву поводом тих догађаја у подруму, ово што препричавате данас суду, јесте некада некеме дали неку изјаву, службеном органу, државном органу?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, нисам то дао.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Хоћете нам рећи, имате ли којих сазнања да ли су нађена, евентуално, ово што се овде из оптужнице претендује, да су ова лица убијена, јесу ли нађена тела Краснићи Бајрама,, Шаља Ређе, Љушај Звездана и Гаговић Радета'

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Нису још пронађена, нађена су друга тела.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, ово четворо су из оптужнице.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не, нису пронађена.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Хоћете нам рећи, значи, Ви сте 12.06., када Ви кажете да су ушле трупе, да су се повукле српске снаге, да су ушли, Вама је радила перионица исто тај дан?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Да.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Значи, под тим ратним условима?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Молим?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: У ратним условима, тебе је радила перионица'

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Радила је нон-стоп, нисмо прекидали, господине уопште.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Нешто интересантно, чудно. Реците нам, јесте Ви исти дан, такође, мислим да сте рекли ресторан да сте имали?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Са рестораном сам прекинуо пре бомбардовања.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро. Хоћете рећи, ове људе из Подгорице, овде сте их водили Ви или каква је била ситуација?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не, нисам их ја водио, него они су дошли да их питају тамо и они су узели изјаву од њих, онда су позвали телефоном и онда су отишли у Крагујевцу, а ови у Београду, из Београда су дошли у Подгорицу.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Добро, хвала. Хоћу да Вам кажем да имам Ваше, више пута сте дали изјаве.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Није то тачно, то могу да потврдим.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Имам доказа материјалних.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Добро.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, оптужени?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Питање, можете ли да појасните, у почетку сте рекли да сам дошао у перионицу са аутомобилом БМВ, а касније сте рекли да не можете да се сетите типа, марке аутомобила?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Добро, ја нисам споменуо које је ауто било, ни пре, ни раније, рекао сам, не знам са чим аутом, само знам да је лимузина, ауто је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да одговарате док не преведе тумач.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У реду. Када је Бедри Шаља Вам испричао за случај, да ли је тада рекао да је то група Зифина или Пинћова, да су у тој групи и они, у «Црној руци»?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: То мене питају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он помињао да сте у саставу «Црне руке».

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја не кажем да ли је он то рекао, него, да ли је Бедрија то њему рекао да се та група Пинћина и Зифина зове «Црна рука», да ли му је, дакле, Бедрија то рекао, сведоку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Није ми рекао.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Овде сте рекли код истражног судије да Вам је он тако рекао да се група Пинћа и Зифа зове Зифина, зове «Црна рука»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледам шта имате, ту копију записника. Не, не, не, само ово да видим, То је на албанском.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Нека сведок разјасни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то не видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је на страни четири, пасус два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је речено: такође ми је рекао да се то дешавало сваки други дан, он ми је помињао да су Зифа и Пинћо и сви ти из Зифине групе, та његова група се звала «Црна рука». Само мало сачекајте. Оптужени Вам овог момента предочава да сте у истрази изјавили да та група у којој су се налазили он и Зифа, да је припадала тој «Црној руци»? Само мало, то је ушло тако у записник из истраге, та његова група се звала «Црна рука», да сте то изјавили ту у истрази, овде на записнику тако стоји?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Можда је то нека грешка, али нисам, ја сам рекао и сада, Зифа, Арбен Шкупи није припадао «Црној руци».

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли могу да наставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли може сведок да нам каже, за Афијету Зећири, 1997. или 1999. године, од 1997. године, чиме се бавила, да ли је била домаћица и чиме се бавила, ако није била?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ја знам да она има коњска кола и била је свугде где је било потребно да се ради по стовариштима, ако је неко тражи да му носи цеменат или даске или оно, она је то радила, ја то знам, за друго не знам.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Шабана Бољај, да ли познајете, Бељали?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не познајем то лице.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Шабана Баља?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Шабана Баља јесте, али овај други не знам ко је. Можда је нека грешка ту, али под тим именима, у Ђаковици нема.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пошто си говорио са Гзимом и са Бедри Шаљом, да ли Вам је поменуо да је овим приликама, неко у овим приликама о којима причате, да ли је неко имао посечене прсте и ко је то био?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, не, он није ми рекао за прсте, рекао је за нокти, неко, каже ми је развалио нокте и има овде је било, мислим рањен, и на главу имао је четири копче.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Ја помињем и мислим на догађаје из хотела «Паштрик» и на групу која је била у сватовима?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Само Гзим је био оштећен на два прста.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Није поменуо друго име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо чули питање, немојте да одговарате.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Мисли на Рогову, да ли познајете?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Знам.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Када сте чули да сам ја ухапшен и преко кога?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Нисам ја чуо то, само на телевизији када смо гледали.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Преко медија? Када је Бедри Шаља ти поменуо овај случај, када су кренули за младу, да ли ти је поменуо са колико аутомобила су ишли, или чиме су ишли?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, није ми поменуо, него када су се вратили, они су пешке дошли.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) У реду. Каква сазнања имаш о томе, да су Роми и Ашкалије потерани, истерани са Косова? Каква сазнања има сведок о томе, да су присилни држали Роме на Косову?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Добро, то је тачно, да су присилно. Има доста породица које су нестали чланови породице и онда не сме да прича, не сме да пријави то, а живи на Косову и Метохији.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Пошто се сада чаша препунила и пошто се и просула, да ли можете да нам кажете, од кога сте то чули? Да ли од неког СУП-овца или од некога из службе ДБ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, не знамо на шта се односи?

СУДСКИ ТУМАЧ ДРАГАН ЛАБОВИЋ: То, да су присилно држали на Косову Роме.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Добро, има неки Роми који долази у Црној Гори, па причају за ситуације, да не смеју да изађу у град, нема слободно кретање, чим изађу, узимају, киднапују, избију и то је то.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Да ли можеш да ми кажеш, пошто имаш сазнања, и ти си у неку руку њихов вођа, да ли имају по Ђаковици бутике, кафиће Роми и Ашкалије, да ли по Ђаковици држе бутике, радње и остало?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: То јесте тачно, да једна породица у Ђаковицу, то су јака породица, који нико није смео са њим да изађе на крај, он има своје радње, диже и бутике и дан-данас не сме нико ништа. Само знам име на Љан, зна он врло добро које су те људи.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Откуд Ви знате да ја то знам?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Добро, Ви сте у сарадњи са њим. То нема шта да се прича, то зна све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате неких питања везано за предмет оптужбе?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Госпођо ја га питам, да га вређам, не вређам, ја га питам, пита га и Тужилац за неке друге ствари, ја могу да га питам сада.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Можеш, можеш, само ти питај.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Пошто до пре два дана нису имали палубу у брод, сада су ставили сви палубе, да се зна нешто организовано, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и одговорио је на питање, да зна за једну ромску породицу да има то. Имате ли даље неких питања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, госпођо, он каже, ти знаш боље и сарађујеш са њима. Ја бих волео да сазнајете и Ви са ким ја сарађујем, пошто он овде у изјави је спомињао

да држимо ми Ашкалије и Роме, на силом у Ђаковици, мислим, а овде каже, други су протерани. Онда нека објасни овде, молим Вас. Ни због мене није, Ви хоћете за цело Косово да ме терате.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ја нисам рекао да Ви држите Роме и Ашкалије са силом.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Онда када нисте рекли, Ви то онда немојте да спомињете када се ја тужим за друге ствари овде. Не само ти, сви овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, крените даље са питањима. Имате ли још питања за сведока?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Немам питања, госпођо судија, само имам да Вам кажем, да је ово организирано у неки хотел где су били ових дана, овде се види, не могу да испитам, имам да Вам објасним, могу само да причам испред тебе, испред судског већа и Тужиоца и адвоката. Само са Вама да причам ја, видим овде да то нешто не иде.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ја могу да кажем, господине Антон Лекај, да сам ја дошао јуче и ни са ким нисам разговарао и са никим нисам био у контакту и то што је истина, ја сам рекао истину. Оно што није истина, не плашим се никога, нећу оно што није да манипулишем никоме, него оно што знам, то сам ти рекао.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Хвала ти, што мене зовеш Антон Лекај.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између сведока Раме Мехметаја и оптуженог, на околност да ли је оптужени лице са надимком Пинћо и да ли је 12. јуна 1999. године са припадницима ОВК био у Ђаковици на бензиској пумпи, односно у сервису за прање возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сада Вама морам да предочим одбрану оптуженог. Он је негирао потпуно да је он тај Пинћо, негирао да је уопште у том периоду био у Ђаковици. Он тврди да је Ђаковицу напустио још у априлу и до 15. јула није био у Ђаковици. С обзиром на Ваше наводе, да Ви знате да је то Пинћо, да сте га видели 12. јуна у Ђаковици, суочићете се са оптуженим на ту околност. Реците му у лице, да ли је то тако или није тако. Окрените се према оптуженом.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Он је 12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему говорите, њему.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: На албански или на српски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли на српском онда због већа?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Не, слушај, ја морам да кажем нешто истину. Нема ту шта. Он је 12., он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему у лице, немојте са већем да се суочавате. На српском причајте, немате разлога, ако оптужени тражи на српском да се суочите, што бисте Ви причали на албанском? Окрените се према оптуженом па му реците.

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Пошто, он је 12. дошао у перионицу да опере кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему причајте, он, ко је он?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Ти си дошао 12., ја сам био ту, био је Каплан Крши, био је мој син, био је син од Каплана, Ви сте дошли и ставили то ауто и рекли, ајде да ми оперете ауто. То је било тако.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ја сам погрешио нешто што те нисам питао, још два питања, ако ми дозволи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сада се суочите на ово.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Онда ћу да му ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочите се на ово.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Ви нешто лажете, лажете ко пас. Ви сте удбашин, Ви радите за Удбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суочите се на ове околности.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Лаже, лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези овог надимка Пинћа, он негира тај надимак Пинћа?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Нека донесе неки документ, госпођо судија.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Донесите ми неки документ где се види да се ја зovem Пинћо и да ми тиме докажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците му у лице, да ли је то његов надимак? Како Ви дођосте, како сте Ви чули за тај његов надимак?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Право му је име Антон Лекај, а надимак је Пинћа, не цело Косово, него и Србија и Подгорица, кога год пита, зна да се Антон Лекај зове Пинћо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте хтели још нешто?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нормално је да сада знају за тај мој надимак и Србија и Монтенегро и сви, зато што су то прочитали и сазнали из медија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још неких питања за сведока?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Он је чуо за мене, све из медија су изашли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од када Ви знате за тај надимак, од када се он зове тако? Када сте Ви чули за тај надимак?

СВЕДОК РАМЕ МЕХМЕТАЈ: Слушај, ја нисам знао раије, само по имену Антон Лекај, а када је дошао у сервис за прање аута, каже, Пинћо, Пинћо, овај је Пинћо, ја сам стао и чудно, тада први пут сам га чуо, ја ти кажем озбиљно, ја немам шта да лажем, нити ми је.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја сам у Ђаковици био, 12.06.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сада да коментаришемо.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: То је апсурд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите позади.

Сведок ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли разумете Ви српски?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: Мало српски, мало албански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је лакше можда на албанском, или ћемо на српском?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: На албанском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На албанском? Име оца?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: Бајрам.

Од оца Бајрама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви по занимању?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Физички радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) 04.04.1968. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса, где живите?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Село Брековац, Ђаковица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђаковица? Шта сте по народности?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) 04.04.1968.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте у неком сродству са окривљеним?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете од раније?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Пре него што дате свој исказ, положићете заклетву пред судом. Заклињем се да ћу пред судом о свему што будем питан, говорити само истину и да ништа што ми је познато, нећу прећутати. Испричајте ми у вези ових догађања, везано за хотел «Паштрик». Вама је неки рођак Бедри Шаља?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: Стриц.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да ли Вам је он нешто причао, шта му се десило, на који начин, да ли је он нешто помињао, да ли сте Ви тамо одлазили нешто да тражите, нечије тело и уопште, све што Вам је познато у вези тог догађаја?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) О хотелу, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је Бедри Шаља нешто причао?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, у вези тога? Да ли је од Вас тражио да идете, да преузмете тело његовог брата?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Са његовим братом, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам разумела одговор на питање.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Са његовим братом сам пошао да узем мог нећака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека објасни мало, шта са његовим братом, ја не разумем одговор на ово питање.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја сам ујак Бедријин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека сада објасни, шта је то рекао са његовим братом сам пошао да узем, шта да узмете?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Прво сам отишао са његовим братом кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај брат?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ређ Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је отишао то кући, када?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Прво смо отишли нашој кући, када смо добили глас да је убијен, па после смо добили другу информацију да је он у Тафа Моринес, место у Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ушло, не знамо за кога је добио информацију да је убијен?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) За Ређу, да је убијен Ређа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је чуо да је убијен Ређа?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, чуо сам на Радио Ђаковици, преко, дакле, на Радио Ђаковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је убијен Ређа? Када сте то чули?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не знам датуме, али чуо сам на два-три дана, да су, то вече када су пошли да узму младу, нама је стигао глас да се то догодило. Затим сам ја пошао са његовим братом, са најстаријим Ређовим братом, отишао сам да узем и узео ћебе и отишао сам на посао код Фатона Полошки. Затим сам тражио црно возило да би отишао да узем њега. Онда ми припадници ОВК нису дозволили да га преузем тамо где је био убијен, био је код плина и онда сам отишао са КФОР-ом и видео сам да је имао две ране од куршума. Била је једна рана у пределу срца, једна у пределу стомака и три прста на нози није уопште имао. То сам ја видео мојим очима, скупа са КФОР-ом. Затим су ме, обзиром да ми нису дозволили да преузем тело, одвели су ме у Радио Ђаковицу да бих дао изјаву. Тамо сам и дао моју изјаву и онда сам био пуштен, али су ми наложили да морам да очистим део ђубрета испред тог објекта. Затим сам отишао кући и нису ми дозволили да га преузем, да преузем тело. То је чула и моја супруга, која је о томе била информисана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тај брат који је ишао са Вама, да то није Бедри Шаља, да ли је то можда неки брат од Бедри Шаље, тако сте објашњавали? Како се он зове?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Његово је име Мет Шаља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то рођени брат Бедри Шаље и Ређа Шаље?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, тачно брат, рођени брат од оца и од мајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, кажете да сте ишли да преузмете тело код плина. Где је то код плина?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) То је у близини где су имали један положај припадници ОВК, где се продавало у плинским боцама то гориво, а то је близу реке Лукавац у Таковици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је држао то тело, да ли је ту било више неких тела, па сте Ви препознали тело Ређа Шаља или је било само тело Ређа Шаља, брата?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја нисам видео друга тела. Ми смо претресали са КФОР-ом и гледали да ли има још неко, али сам само видео тело Ређе да је било положено на под.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Положено на под, али где?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Он је био на отвореном простору, као нека мала шумица и био је на отвореном простору поред реке, на земљишту је био положен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте, Ви, Мет Шаља и припадници КФОР-а сте били ту?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Само ја сам био сам са КФОР-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сами са КФОР-ом? А што сте помињали Мета Шаљу?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Он је био, био је план и био је договор да, и он је хтео да иде са мном, међутим, КФОР му није дозволио да пође са мном. Ја сам био, тражио црна кола, одговарајућа црна кола да то тело преузмем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам није дозволио да преузмете тело?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је имао Ваш брат неку гардеробу тада на себи?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, био је обучен. Имао је панталоне и јакну, у тој сличној боји, показује према Вама. Ја сам му поцепао кошуљу и понео сам његовом брату. Онда сам звао моју сестру од тетке и рекао сам јој, пошто сам узео и прстен, скинуо му са прста, а тај прстен је управо био успомена од моје супруге, који је она њему дала, поклонила. Ја сам узео тај прстен и дао је својој жени, дао сам својој сестри, коју сам поменуо и тај део кошуље, који сам такође, дао, такође то парче кошуље коју сам покидао, дао, такође, мојој сестри. Она је била плакала, плакала је и жалила се на то да не знају где је и да би хтели да га преузмемо и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашој сестри сте дали? Шта је она Ређ Шаљи?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) То је његова сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, јесте после тога разговарали са Бедри Шаљом? Да ли сте му причали да Вам не дају да узмете тело?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, ја сам му рекао да ми не дају. Најстаријем брату Ређином сам то рекао, да нам није дозволио ОВК да преузмемо тело. Опет сам ја ишао на посао код Фатона Полошки, ког Генца Јуникија. Нису ми дали возило, нити су ми дозволили да преумем тело. Али, после тога времена, ја сам и даље радио на послу, радио сам свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте разговарали са неким, како Вам је тај брат Ређа страдао?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не, нисам разговарао. Нисам имао контакт ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли контактирали са Бедри Шаљом, јесте питали њега или Мет Шаљу?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не, само код куће. Бедрија је био код мене, пошто се плашио од ОВК, он је спавао код мене и био је код мене у кући и то не унутра, у просторије, у кући, него у таванском простору, јер ми нисмо смели да га држимо кући, због страха. Он се појављивао у нашој кући и увече касно, око једанаест, дванаест сати и ујутру би нестајао, одлазио, тако да нисмо имали нормалан контакт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сусретали сте се некада са њим? Питасте ли некога, ишли сте да преузмете тело, питасте ли некога, питасте ли Бедрија, како је страдао Ређ?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја једино што сам чуо гласове по граду, да га је Зифа, лопов Зифа убио и чули смо, такође, да је овај овде колега био са њим у друштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који колега? Кажете Зифа и показујете на оптуженог?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја га и не познајем и не знам ко је он. И први пут њега видим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули, кажете, чули сте да је био Зифа и показујете на оптуженог да је био и он?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Чули смо то преко наше породице, да је био Зифа, да је био и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само када каже он, нека каже оптужени. То «он» ништа не значи.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Мени је први пут на суду, па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете он и показујете у правцу, реците оптужени, јер ово је транскрипт и ие уђе и није јасно шта то значи «он».

Констатује се да сведок када помиње да је чуо гласине у вези страдања свога брата Ређа Шаље, када помиње Зифу и говори «он», показује на оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте малопте, не знате од раније оптуженог?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, ја нисам знао. Дошао нам је глас тек после два-три дана да се ради о Зифи и о оптуженом. И то сам чуо на послу, док сам радио, док сам био на мом послу, да се о томе говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули, кажете да се ради о оптуженом, рекоше ли тада и неко име, Зифа и ко?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Рекли су Зифа и оптужени, а ја име и презиме његово ми ништа не значи, јер га нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су тада споменули, Зифа и ко, поменуше ли име?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Али име ја не знам и нисам га ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вам рекли, како су Вам споменули то? Јесу ли именовали оптуженог неким именом?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Рекли су без имена, дакле, рекли су само Зифа и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог другог, како су именовали тог другог?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Само Зифини име. Овог другог нису именовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда спомиње и показује на оптуженог'

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја нисам знао њега и не знам му име, нисам га познавао, али су тада рекли Зифа и његов друг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли рекли име тог друга?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли Тужилац неких питања, чланови већа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Како сте сазнали где се налази тело Ређино?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја сам тамо отишао са КФОР-ом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да, али како, да ли је неко јавио да се тамо налази тело, или сте случајно видели то?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, на основу Радио Ђаковице, да, на вестима Радио Ђаковице, прво су рекли да се налази у месту Ђафа Пруши.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Да ли је прво тамо ишао?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не, нису нам дозволили да га преуземо. И тамо се није налазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: На радиу су јавили да се тело налази у том месту?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, на Радио станици је таква вест објављена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па, ако је тамо отишао са КФОР-ом и није било припадника ОВК, што није могао одмах да узме тело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, били су припадници ОВК, он је рекао да су били.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) У Ђафа Прушију, у том месту где је била вест објављена, нисам отишао зато што нам тамо нису дозволили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Ту где је тело Ређе лежало, да ли су били и припадници ОВК заједно са њим и са КФОР-ом?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Нису били, на том месту где је лежало тело, био сам само ја и КФОР. Није било припадника ОВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па, што није тело узео одмах?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Нису ми дозволили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Ко?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) ОВК.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Па, сада ми није јасно. Тамо је само КФОР био?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Била јр процедура таква, да се морало отићи у Радио Ђаковицу и да се обави одређена процедура и контролисање тих података.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА МИРОСЛАВ АЛИМПИЋ: Добро. То је јасније сада. Хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте ли Ви лично чули ту вест на Радио Ђаковици?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја са својом супругом и цела моја породица, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када је то било на вестима?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Датум не знам, не знам тачан датум када је било, али знам да је било у току дана, око десет, једанаест сати у току дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како је гласила вест, да ли се сећате?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Вест је гласила: Ређ Шаља се налази у Ћафа Пруши, а убијен је код реке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Јесте се некада интересовали после, како је радио добио ту вест? Јесте питали некога?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не, нисмо смели да излазимо. Ја сам био затворен у својој кући, четири месеца нисам смео да изађем од ОВК, док нису дошли Фатон Полошка и Генци Унику да ме узму на посао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је радио позивао некога да дође по тело?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта значи та процедура преузимања тела, зашто је морао да иде у Радио Ђаковицу?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Зато што је то тако било уређено, да ко је год био убијен, налазили су се спискови у Радио Ђаковици.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то у згради Радиа, или у Радио станици?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да, то је управо била Радио станица, Радио Ђаковица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је држао те спискове?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Не знам, држали су ови из ОВК.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац'

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Само неко обавештење, ту је био информативни центар, после тога, у згради Дома културе, а у склопу Дома културе је Радио Ђаковица, па има неких вести које је добила од тог информативног центра, то је била цивилна служба. Добро, мислим он колико зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, у истој згради је била цивилна служба?

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Да, информативни центар, да и зграда Дома културе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то се зове Радио Ђаковица.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Управо то. У реду.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Тако се звало раније. Био је радио «Космос», а онда је било Радио Ђаковица. Када су били Срби, био је Радио «Космос», а сада, накнадно када је ушла ОВК, звала се Радио Ђаковица.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Мени само једно објашњење у процедуралном смислу ме интересује у односу на овог сведока: ја покушавам наћи, он овде на оптужници, вели он је предложен као сведок, он није предложен као сведок, нити је претходно саслушан, нити је било предлога у расправи да се саслуша овај сведок, па суд да уважава тај предлог и да њега саслуша, па ја Вас молим као браниоца, да ми дате објашњење, како је дошао овај сведок? Мислим да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је предложен у оптужници, прошли пут смо донели решење на претресу да се саслуша сведок.

АДВ. ТЕКІ ВОКСНИ: Није саслушан, мислим да није саслушан у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није саслушан у истрази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисмо могли да га нађемо.

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли оптужени неких питања?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Само да нам објасниш мало прецизније, ти си видео тело Ређино и скинуо си му одећу, тако си рекао малопре.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја сам рекао само кошуљу.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) А, одећу си оставио на њему?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Тако је.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Дакле, то се догодило два-три дана после сватова?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) То вече када је била поворка сватовска, то вече смо га преузели. Тога дана када су ишли у поворку сватовску, тога дана су га, пошто су га зауставили претходно код фабрике текстилне, повели и ко зна где су га тада одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте да одговарате на питање док не преведе судски тумач.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Након колико дана од тог догађаја, од те свадбе, од те поворке, си ти видео Ређу са том одећом, дакле, након колико дана, то је питање?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) У оквиру три-четири дана од тог догађаја од сватова, свадба се није одржала, дакле, у оквиру три-четири дана се то догодило.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) О ранама које си помињао, шта је имао, које су то ране и поменуо си на прстима ноге, да је имао оштећења?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Имао је у срцу, у стомаку и десну ногу, на десној ноzi није имао три прста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте прво превод, па онда.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Ја нисам говорио о пети, него говорим о три прста. Ја сам лично био са КФОР-ом да га преузем и није ми дозволио ОВК да то урадим. Био сам у послу, невезано од свега, нису ми дозволили да га преузем и сви су се изјашњавали да, пуно је било припадника УЧК. Код касапнице је било, такође, пуно припадника ОВК и ја сам био онемогућен да преузем тело.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: (преко судског тумача) Нисам ја рекао да ли му фали пета, него сам само питао, да ли му је била повређена пета? Нисам ни хтео да кажем да је сведок то рекао.

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неких питања? Седите.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Да ли могу ја да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само шта сте хтели, али, коме хоћете да поставите питање?

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Везано за Ређу, да поставим питање суду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: (преко судског тумача) Постављам питање, који је био разлог, да ли је он радио за УЧК, да ли је био у вези са полицијом, који су постојали разлози да је неке нешто учинио, да ли смо ми неке нешто учинили,

запалили кућу или направили неко зло, или, да нисмо ми, случајно коме убили некога из породице, направили другу штету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

СВЕДОК ГАЗМЕНД КРУЕЗИУ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу сада да одредим за следећи претрес неке сведоке. Има ли евентуално неких нових доказних предлога, сем оних које смо већ до сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За сада нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Ја сам предложио, најавио претходни пут да ћу поднеском поднети евентуално нови предлог, доказни предлог. Да Вам кажем право, људи тешко одлучују, устручавају. Ја ћу покушати у овом међувремену опет да покушам да обезбедим те људе који би могли да дођу и да се одрешимо од тог предлога што смо раније рекли да Ви као председник већа или да се предмет евентуално врати на истрагу, тако да, ја ћу настојати у међувремену од овог претреса до следећег, да обезбедим адресе људи и да обезбедим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, за сада остајете при доказним предлозима оних од раније?

АДВ. ТЕКИ ВОКСНИ: Јесте.

Тужилац, бранилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени, да ли има неких предлога?

ОПТ. АНТОН ЛЕКАЈ: Не, за сада не, али касније.

И оптужени изјављују да нових доказних предлога немају, осим оних који су већ наведени у оптужници и који су предложени на прошлом претресу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку саслушају сведоци Кристина Лекај, Петрит Лекај, Манрецај Лудовик, Комони Целал, Марк Ђон Тући, Биљана Векић, Роксанда Кабаш, Краснићи Асиме, с тим што истој позив слати на Подгорица, Коник камп, уместо досадашње адресе, те оштећена Рада Гаговић, којој слати позив по прибављању њене адресе од сведока Миладина Гаговића и истог такође позвати на претрес.

Следећи главни претрес одређује се на дан 17., 18. и `19. јануара 2006. године, и то свих дана са почетком у 9 часова и 30 минута.

На претрес позвати напред означене сведоке.

Довршено у 14 часова и 7 минута.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА